

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

ODMOR U HRVATSKOJ!

URLAUB IN KROATIEN!

Naslovnica:

Nacionalni park Mljet
s otokom sv. Marije na kojem je
benediktinski samostan iz 12 st.

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden in
Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824
E-Mail: zivazajednica@t-online.de
kroatenseelsorge@t-online.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
P. Josip Bebić

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
P. Josip Bebić, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout:
Romana Kašaj, Marija Lovrić

Tisak/Druck:
Spengler's Druckwerkstatt GmbH
64572 Büttelborn

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-
Bankverbindung:
Konto Nr. 129072 (BLZ 500 502 01),
bei der Frankfurter Sparkasse

14. HRVATSKI FOLKLORNI FESTIVAL

● INTERVJU: Mons. Ivan Milovan

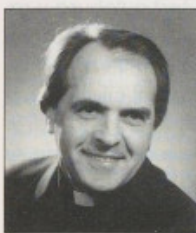

Preko turizma
– čovječanstvo
jedna obitelj

str.

6

● AKTUALNO:

Novi ravnatelj
za hrvatsku
inozemnu
pastvu

str.

17

● REPORTAŽA: HKM Gelsenkirchen

Misija
u rudarskom
području

str.

10

DÜSSELDORF — HILDEN: Održan
14. hrvatski folklorni festival

8

OBLJETNICE: Trideset i pet godina
HKM Düsseldorf i
HKM Sindelfingen

9, 16

ZNACI VREMENA: fr. Frano Prcela
Slušati, saslušati, osluškivati...

12

XX. SVJETSKI DAN MLADEŽI:
Dobrodošli u Köln!

22

SOCIJALNI SAVJETNIK: S. Herceg
Novo zapošljavanje stranaca

25

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

P. Josip Bebić:

Aufruf zum Weltjugendtag

Karl Kardinal Lehmann:

Weltjugendtag 2005 als

Geschenk, Chance und

Herausforderung

13–15

Na susretu u Kölnu očekuje se i znatan broj mladih Hrvatica i Hrvata iz domovine i svijeta.

Sve je spremno za Susret u Kölnu

Tiskovni ured Svete Stolice potvrdio je da će papa Benedikt XVI. putovati na Svjetski susret mladeži u Köln. Prema planovima predviđeno je pozdravno slavlje 18. kolovoza, a 20. i 21. kolovoza na programu je večernja, odnosno središnje misno slavlje na Marienfeldu kraj Frechena. Moglo bi se nakon toga reći kako je sve spremno za taj veliki događaj na kojem će se okupiti stotine tisuća mladih iz cijeloga svijeta. Koliko je u organizaciju susreta dosad uloženo, nije potrebno posebno govoriti. Sve je mjereno njemačkom preciznošću, tako da se niti jedan detalj nije prepustio improvizaciji. U organizaciji susreta sudjeluje više od 20.000 dragovoljaca koji će stajati na raspolaganju kroz dane Susreta, poglavito u programu od 16. do 21. kolovoza u Kölnu i njegovoj okolici. I dok otkucavaju posljednji pripremni dani, mladi se sa svih kontinenata pripremaju uputiti u Köln kako bi sudjelovali na tom hodočasničkom putu na kojem će se

susresti jedni s drugima i s Kristom koji je u središtu susreta. Sigurno je također da će sam susret biti u znaku pape Ivana Pavla II. koji je u godini 1983./84. pozvao na spomen 1950. godina od smrti i uskrsnuća Kristova proglašivši tu godinu Svetom godinom otkupljenja. Na kraju godine Papa je pozvao mladež iz cijeloga svijeta u Rim na susret na Cvjetnicu 1984., a kasnije su susreti nastavljeni, tako da je ovaj u Kölnu već 20. po redu.

Domaća Crkva u Njemačkoj od susreta mnogo očekuje. Svoj veliki doprinos susretu, poglavito euharistijskim slavljem na Marienfeldu dat će novi papa Benedikt XVI. kojemu će to ujedno biti i prvo putovanje u svoju domovinu nakon izabranja za papu. Na susretu se očekuje i znatan broj mladih Hrvatica i Hrvata iz domovine i svijeta, a očekuje se da će svoj doprinos dati i hrvatske katoličke misije u Njemačkoj koje su dio domovinske Crkve, ali i dio mjesne Crkve u Njemačkoj.

Urednik

Iz delegatovog Duhovnog poticaja

Poziv na Svjetski dan mladeži

Poštovane čitateljice i čitatelji!

Susret mladeži iz čitavog svijeta u Kölnu od 16. do 21. kolovoza ove godine pruža priliku da se ukinu predrasude, da se uspostave kontakti i da se uzajamno jača u vjeri. Poziv je upućen također i mladima iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske kao i onima koji žive u drugim zemljama svijeta. Molbi pape Ivana Pavla II. za ovaj veliki molitveni susret oni se žele priključiti jer je to njegova oporuka. Očekujemo također dva hrvatska kardinala, više biskupa i veliki broj svećenika, pastoralnih suradnika i suradnika. Preminuli Papa je napisao: „Dopustite da vas ovih dana Božja dinamičnost pokrene, koja rasvjetljuje i oslobađa. Položite svu ljudsku patnju, svoju slabost i neograničenost u Božju širinu, čija je ljubav veća od našega srca. On želi da mi imamo udjela na njegovu božanskom životu i želi nam dati ljubav i snagu koju mi trebujemo za služenje našoj braći ljudima i za svjedočenje naše zajedničke vjere u središnje vremena i društva.”

To nam treba biti upozorenje i obveza da u svom svakidašnjem životu pretvordimo u djelu žarku želju našega umrloga Pape. Na poseban način pozivam svoje drage mlade sunarodnjake da ovu priliku ne propuste i da se uključe i ozbiljno prihvate mogućnost da sudjeluju na tom stoljetnom događaju. Mislim ovdje na doživljaj zajedničke svete mise s papom Benediktom XVI.

Želim vam — moje drage Hrvaticе i Hrvati — u sedam točaka predočiti kako i vi možete u budućnosti djelovati na Kraljevstvu Božjem: ljudima pokazati Krista; umnažati i produbljivati znanje o vjeri; postavljati znakove Kristove ljubavi; očuvati svetost nedjelje; poticati i štiti život i promicati uzajamnost u Europi i diljem svijeta. U tom smislu smijemo vjerovati da je zajednička molitva snaga koja Božje milosrđe privlači na ovaj svijet. Neka susret s papom Benediktom XVI. i njegov blagoslov prati sve sudionike na njihovu daljnjem životnom putu! To želi

Vaš fra Josip Bebić

Pregovara li Sveta Stolica tajno s Kinom?

Vatikan s Kinom nastoji uspostaviti diplomatske odnose. Zbog toga poduzima puno poteza ne bi li došlo do normalizacije odnosa.

Svakome tko je u ruke uzeo knjigu, istinsko svjedočanstvo kardinala Agostina Casarolija „Mučeništvo strpljivosti“ zna kako je Crkvi (bilo) pod komunističkim režimima. Oni u istočnoj Europi srećom su se urušili. S njima je Sveta Stolica dugo—upravo preko kardinala Casarolija—i javno i „tajno“ pregovarala, nastojeći u desetljećima podijeliti na Europu „s ove i one“ strane željezne zavjese barem olakšati, kakvo takvo, javno djelovanje Crkve i izbjeći otvorene progone svećenika i vjernika od strane komunističkoga režima.

Sada, u novim okolnostima i u drugim državama, čini se nastoji isto. Tako se u posljednje vrijeme sve češće govori da Sveta Stolica nastoji popraviti odnose s Vijetnamom, Sjevernom Korejom, Kubom i drugim komunističkim zemljama. Među njima je i Kina s kojom Vatikan nastoji uspostaviti diplomatske odnose. I zbog toga poduzima puno poteza ne bi li došlo do normalizacije odnosa. Barem tako smatra i procjenjuje biskup Hong Konga mons. Joseph Zen. Što se tiče politike i odnosa prema Kini, on se izborom novoga Pape nije promijenio, istaknuo je biskup novinarima u Hong Kongu. Za uspostavu redovitih diplomatskih odnosa s Pekingom Sveta Stolica bi, misli biskup Zen, bila spremna i na određene razgovore kod imenovanja biskupa. Pod određenim uvjetima, moguće bi bilo i dopuštenje da o imenovanjima svoje mišljenje kaže kineska vlada. Koliko god to neugodno zvučalo, mons. Zen smatra da bi dogovor s Kinom mogao biti postignut čak i na štetu Tajvana. Kineski komunisti stalno ističu da je za uspostavu redovitih diplomatskih odnosa nužno da Sveta Stolica prekine diplomatske odnose s Tajvanom. Osim toga zahtijevaju da se Sveta Stolica suzdrži od „ulaženja u pitanja koja se tiču unutarnjeg ustroja zemlje“. Zapravo, riječ je o tome da bi se Vatikan morao odreći prava glasa u javnosti kada je u pitanju ugrožavanje, pa i gašenje vjerskih sloboda. Kako izvještava austrijski „Kathpress“, državni tajnik Svete Stolice kardinal Angelo Sodano nedavno je najavio da će, čim se uspostave diplomatski odnosi, sjedište nuncijature preseliti iz Taipeha na Tajvanu u Peking, glavni grad Narodne Republike Kine.

Mons. Zen: Sveta Stolica ne napušta prijatelje

„Dosada Sveta Stolica nikada nije jednostrano napustila nekoga prijatelja“, istaknuo je mons. Zen. No, sada bi mogla biti „prisiljena na bolnu odluku“, ako se kineski pritisci i zahtjevi budu nastavili. Vatikan bi u svakom slučaju morao biti siguran da će Kina doista omogućiti i jamčiti — ne samo načelno i na papiru — vjersku slobodu. Bilo bi „nekorektno“ prvo uspostaviti diplomatske odnose, a tek onda pregovarati. „Nitko tako ne radi, niti tako postupa“, upozorio je biskup Hong Konga. Početkom svibnja utemeljitelj rimske, sada već međunarodne bazične zajednice sv. Egidija Andrea Riccardi izvjestio je da su proteklih mjeseci Narodna Republika Kina i Sveta Stolica vodile „tajne pregovore“ na „izvandiplomatskoj razini“. Prema Riccardijevim riječima, još u kolovozu 2004. jedno je kinesko izaslanstvo bilo kod pape Ivana Pavla II. Tadašnji Papa istak-

Dok s jedne strane izgleda da kineski komunisti „otapaju led“ režima, s druge strane iz te azijske zemlje dolaze tragične vijesti.

nuo je kako želi na pastoralni pohod u Kinu. Sama kineska komunistička vlast u posljednje vrijeme daje „pozitivne i ohrabrujuće signale“ otvaranja, istaknuo je povjesničar Riccardi. No, dok s jedne strane izgleda da kineski komunisti „otapaju led“ režima, s druge strane iz te azijske zemlje dolaze tragične vijesti. Tako 16. lipnja agencija „Asia-News“ donosi vijest da je u pokrajini Hebei, gdje ima najviše vjernika odatih Svetoj Stolicu, ubijeno šest poljodjelaca, dok ih je još 100 teško ranjeno. Njihovo je selo napadnuto 11. lipnja, a više od stotinjak napadača na nenaoružano je selo Shengyou krenulo lovačkim puškama, naoštrenim zubljama i sličnim „oružjem“. Sami seljaci ističu da su iskopali rovove, pa čak i selo „okružili“ bodljikavom žicom, jer imaju spoznaju da ih napadaju postrojbe koje

plaća korumpirana mjesna vlast. Vlast je, prema agencijskom izvještaju, platila tvrtka „Hebei Guohua“ koja isporučuje električnu energiju. Napadači su do sela došli u šest autobusa u rano zoru, a većina ih je imala borbene kacige. „Ratni pokliči“ su im bili: „Napadni! Ubij!“ Mjesna policija nije odgovarala na pozive u pomoć, te je intervenirala tek nakon 6 sati, kada su napadači — „otputovali“. Sada je selo u policijskom okruženju, a 13. lipnja u njega se uspio probiti jedan novinar, koji je vidio ostavljeno oružje, polomljene kacige i krpe natopljene krvlju. Seljaci još od 2003. odbijaju iseliti sa svoga područja, jer tvrtka nije spremna isplatiti zemlju niti prema „nacionalnim standardima“, tj. po hektaru zemlje nudi im daleko manje od prosječne cijene u Kini. Od tada su izloženi stalnim prijetnjama, pa i fizičkome nasilju. Unatoč stalnim prijetnjama, seljaci su odlučili ostati na svojoj zemlji, a čak su se usudili i zaposjesti sjedište Komunističke stranke. Tamo su izložili tijela 6-ero ubijenih seljaka, ispred kojih se okupljaju na molitvu, paljenje svijeća i miomirisnih štapića. Tijelo jednoga od vođa 62-godišnjega Niujiua Tongyina izloženo je ispod fotografija Mao Ce-Tunga, Staljina, Lenjina, Marxa i Engelsa.

Do istine o komunističkom režimu i o postupanjima s vjernicima doista je teško doći, pa čak i novinarima. Tako je javnost, primjerice, tek 9. lipnja saznala da je u unutrašnjosti Mongolije, u dobi od 79 godina, preminuo Ivan Wang Xixian, nadbiskup Suiyüana, koji je bolovao od raka kostiju. „Zaradio“ ga je najvjerojatnije u prisilnim radnim logorima u kojima je bio zatočen čak 21 godinu. Umro je još 25. svibnja, no nitko o tome „nije smio govoriti“. Mons. Wang prvi je put uhićen još davne 1957. godine, a 1980., nakon dugih godina zatočeništva, vratio se pastoralnom radu. Tek je 1997. godine, kada je imao već 71. godinu, posvećen za biskupa. Njegova nadbiskupija Suiyüan nalazi se na kineskome području srednje Mongolije, sjeverozapadno od Pekinga. Prema vatikanskom dnevniku „L'Osservatore romano“, tamo sada živi oko 50.000 katolika za koje brine oko 50 svećenika, a broj zvanja u stalnome je porastu.

M. K.

Domovinska Crkva učvršćuje svoje poslanje

Humanitarni koncert za izgradnju crkve i svetišta sv. Ante na Petrićevcu u Banjoj Luci održan je u prepunoj koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu. Na završetku koncerta gvardijanu samostana na Petrićevcu fra Josipu Božiću uručen je novčani dar, ček u iznosu od 850.000 kn za izgradnju crkve sv. Ante.

Na četrdesetoj obljetnici svećeničkoga ređenja koje je proslavljeno u Voloskom 21. lipnja nalaze se i četvorica sadašnjih hrvatskih biskupa: varaždinski Marko Culej, porečko-pulski Ivan Milovan, gospičko-senjski Mile Bogović te šibenski Ante Ivas. Oni pripadaju generaciji svećenika zaređenih 1964./65. godine u Zagrebu. U nazočnosti velikoga mnoštva vjernika susret je završen svečanim euharistijskim slavljem kojega je predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić u zajedništvu s trojicom biskupa i tridesetak svećenika – slavljenika iz cijele Hrvatske, te brojnim svećenicima Riječke nadbiskupije.

Sve na internetu o bl. Ivanu Merzu

Postulatura bl. Ivana Merza za obljetnicu njegove kanonizacije priredila je Internet stranicu blaženika s novim sadržajem. Svi tekstovi bl. Ivana koje je napisao i tiskom objavio o liturgiji po raznim časopisima od sada su dostupni na njegovoj web stranici. Radi se o više od pedeset članaka i studija koje je bl. Ivan tijekom svoga života napisao, a kojima je dodana i njegova doktorska disertacija. Članci i studija nalaze se na adresi: www.ivanmerz.hr/sabrana-djela/bibliografija.htm

Mladi svjedoče da ima života za katolike

Susret Franjevačke mladeži Bosne Srebrene održan je u subotu 18. lipnja u Kotor Varošu. Riječ je o tradicionalnom vjerničkom okupljanju mladih koji pripadaju laičkom bratstvu Franjevačke mladeži a koja djeluju na župama povjerenim franjevcima Bosne Srebrene. Na skupu koji je bio u znaku „Godine euharistije” sudjelovalo je dvije stotine framaša i framašica, te njihovih duhovnih asistenata iz župe domaćina Kotor Varoša kao i župa Bučići, Bugojno, Dolac, Livno, Ljubunčić, Kraljeva Sutjeska, Nova Bila, Podmilačje, Rama-Ščit, Uskoplje, Vi-

tez i Zenica. Misno slavlje u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije predvodio je dr. fra Ivan Šarčević, profesor s Franjevačke teologije u Sarajevu.

150. obljetnica rođenja karmelske utemeljiteljice

Svečanim misnim slavljem i predstavljanjem novoga nosača zvuka na zagrebačkome Vrhovcu Družba karmelićanki Božanskoga Srca Isusova proslavila je u subotu 18. lipnja 150. obljetnicu rođenja svoje utemeljiteljice Majke Marije Terezije od sv. Josipa. Euharistijsko slavlje predvodio je pomoćni zagrebački biskup Valentin Pozaić.

Humanitarni koncert za izgradnju crkve i svetišta sv. Ante na Petrićevcu u Banjoj Luci održan je u prepunoj koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu u nedjelju 19. lipnja pod nazivom „Tamo gdje duga se rađa”. Sudjelovalo je više skupina i popularnih hrvatskih pjevača. Koncertom se ujedno podsjetilo i na drugi pohod pape Ivana Pavla II. Bosni i Hercegovini, 22. lipnja 2003. godine kada je poručio: „Ne tražite drugdje udobniji život, ne bježite od svoje odgovornosti, čekajući da vam netko drugi riješi teškoću, nego zlo odlučno prijedite snagom dobra”. Na završetku koncerta gvardijanu samostana na Petrićevcu fra Josipu Božiću uručen je novčani dar, ček u iznosu od 850.000 kn za izgradnju crkve sv. Ante.

Otvoreno pismo ministru Primorcu

Deset kršćanskih udruga i pokreta mladih uputilo je 15. lipnja otvoreno pismo ministru znanosti, obrazovanja i športa dr. Draganu Primorcu u kojem se protive uvođenju samo jednoga i obveznog programa spolnog odgoja u osnovne i srednje škole. Udruge su reagirale na nedavnu odluku o uvođenju jednog i obveznog programa spolnog odgoja u osnovne i srednje škole, makar i u sklopu sata razredne

zajednice. Štoviše, program koji još nije napravljen prihvaćen je od Ministarstva. Predstavnici kršćanskih udruga pri tome su izrazili uvjerenje da samo spolno obrazovanje, dakle pučko prenošenje informacija, ne rješava loše posljedice nezrelog spolnog ponašanja.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić zaređio je devetoricu đakona za svećenike za vrijeme misnoga slavlja 18. lipnja u zagrebačkoj katedrali.

KBF-a u Đakovu u sastavu osječkog Sveučilišta

U Osijeku je u petak 17. lipnja potpisan ugovor o položaju i djelovanju Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu u sastavu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Ugovor su potpisali predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, đakovački i srijemski biskup Marin Srakić, ministar znanosti, obrazovanja i športa dr. Dragan Primorac i rektorica osječkog Sveučilišta dr. Gordana Kralik. Tako se Teologija u Đakovu, dosad afilirani studij Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, kanonski uzdiže na stupanj Katoličkoga bogoslovnog fakulteta. Tim činom postao je petnaesta znanstveno-nastavna sastavnica Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Tako na području Republike Hrvatske od sada djeluju tri katolička bogoslovna fakulteta, u Zagrebu, Splitu i Đakovu.

Spomen na 50. obljetnicu zatvaranja Centralnog bogoslovnog sjemeništa u Rijeci svečano je obilježen 10. lipnja u Velikoj dvorani Teologije u Rijeci. Nazočni su se prisjetili 16. svibnja 1955. kad je Okružni sud u Rijeci donio odluku kojom se izriče zatvaranje Više teološke škole i Klasične gimnazije u okviru Centralnog bogoslovnog sjemeništa. S crkveno-političkim prilikama u vrijeme zatvaranja Centralnog bogoslovnog sjemeništa nazočne je upoznao biskup Bogović. **A.O.**

RAZGOVOR S POREČKO—PULSKIM BISKUPOM MONS. IVANOM MILOVANOM, PREDSEDNIKOM ODBORA ZA TURIZAM HRVATSKE BISKUPSKJE KONFERENCIJE

Preko turizma — čovječanstvo jedna obitelj

Nedavno je u proslavama Bogoslovije u Rijeci održana konstitutivna sjednica Odbora za pastoral turizma Hrvatske biskupske konferencije čiji je predsjednik porečko-pulski biskup mons. Ivan Milovan. S obzirom da je već započela turistička sezona i da će veliki broj Hrvata iz Zapadne Europe i svijeta ljetovati u Hrvatskoj zamolili smo mons. Milovana za razgovor u kojem je progovorio o toj važnoj pastoralnoj djelatnosti kako domovinske Crkve tako i Crkve u svijetu.

Suočenje s fenomenom turizma

Žz: Oče biskupe, koji je cilj Odbora za turizam i koji su ostali članovi Odbora?

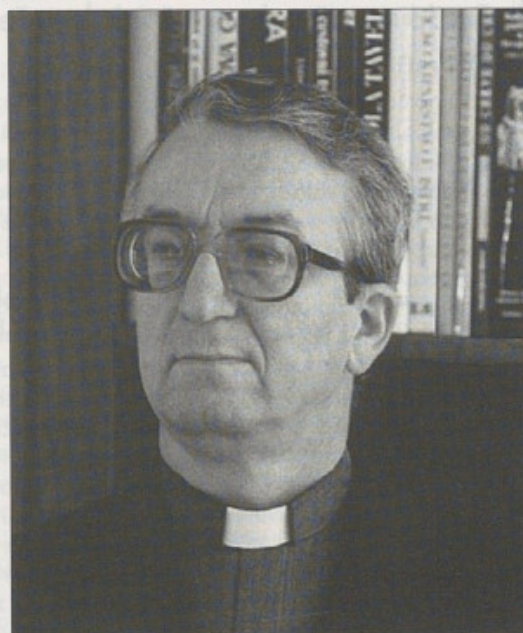
Mons. Milovan: Odbor Hrvatske biskupske konferencije za pastoral turizma postoji već nekoliko desetljeća. Prva sjednica Odbora u novom sazivu bila je na Bogosloviji u Rijeci 20. svibnja. Članovi Odbora su: mons. Nikola Radić (Krk), preč. Marijan Jelenić i vlč. Joško Listeš (Poreč–Pula), don Srećko Frka–Petečić (Zadar), gdica Gita Radačić (Hvar), vlč. Marko Stanić (Dubrovnik) i vlč. Anto Aračić (Rijeka). Želja nam je da u Odboru svog člana imaju sve naše primorske biskupije, dakle još Split i Šibenik.

Odbor ima za cilj pomagati pastoralnim djelatnicima u odgajanju vjernika za suočenje s fenomenom turizma te za svjedočenje vjere također u tim „izvanrednim“ okolnostima, kao i za pravo prihvaćanje gostiju koji dolaze k nama na odmor.

Žz: Na sjednici je predstavljen i materijal za homiliju i poruka „Euharistija i turizam“. Jesu li u tome postavljene smjernice za ovogodišnje pastoralno djelovanje tijekom turističke sezone? Koje bi točke mogli posebno istaknuti?

Mons. Milovan: Ova „Godina euharistije“ je na neki način ostavština pok. Ivana Pavla II. koji je želio pozornost vjernika usmjeriti na ono bitno, na euharistiju, koja je najveće duhovno bogatstvo Crkve. Od nje, euharistije, Crkva živi, prema staroj riječi: „Crkva čini euharistiju, euharistija čini Crkvu.“ Upravo euharistija kao slavlje zajedništva vjernika s Bogom i međusobno, veliki je poticaj za kršćansko gledanje na turizam. Turizam je susretanje različitih ljudi i naroda, kultura i vjera, te njihovo međusobno povezivanje, prožimanje i obogaćivanje. Preko turizma najlakše doživljavamo da je čovječanstvo samo jedna obitelj. Kod sv. mise pak, koja je ostvarenje najjačeg zajedništva vjernika u Kristu, osobito kod mise slavljenih u nekom turističkom mjestu, možemo doživjeti sveopćenitost i jedinstvo Crkve. Na misniku je i zauzetim vjernicima u župi zadatak pomoći da se kod bogoslužja svi, „stranci“ i domaći, osjete dobrodošli i prihvaćeni te povezani u jedno.

Odbor ima za cilj pomagati pastoralnim djelatnicima u odgajanju vjernika za suočenje s fenomenom turizma te za svjedočenje vjere također u tim „izvanrednim“ okolnostima, kao i za pravo prihvaćanje gostiju koji dolaze k nama na odmor.

Promicanje kršćanskog poimanja turizma

Žz: Na koje će načine Odbor poticati bazu, svećenike i aktivne vjernike u župama, na zauzetije djelovanje na tome sve važnijem području naše Crkve i domovine?

Mons. Milovan: Naš Odbor dostavlja svake godine Biskupskim Ordinarijatima materijale za pastoralni kler u pripravi na turističku sezonu. To su materijali/poticaaji temeljeni na Papi-noj godišnjoj poruci za Dan turizma odnosno na dokumentima Papinskog vijeća za selilaštvo. Dostavljamo materijale za misna slavlja, osobito uz Nedjelju turizma, te plakate i letke, a

članovi Odbora nastoje se javljati svojim prilozi- ma u medijima, osobito u bližoj pripravi na turistič- ku sezonu. Cilj im je pro- micati kršćansko poima- nje turizma, koji je ne tek jedna ma kako značajna gospodarska grana, ne- go je veliki svjetski pokret ljudi željnih odmora ali otvorenih za susrete i upo- znavanja s drugim nara- dima i zemljama.

Žz: Sve više se ističe i očuvanje i dostojanstvo crkve kao duhovnog i molitivenog prostora. Što se čini u tome smislu?

Mons. Milovan: Što se naših crkvi tiče, nalazimo se s jedne strane pred traženjima (opravdanim) da crkve po našim mjestima budu cijelog dana otvorene, kako bi posjetitelji mogli ući, razgledati, pomoliti se a ne tek „poljubiti vrata“ i frustrirani otići; a s druge strane nalazimo se pred potrebom da te iste crkve savjesno čuvamo, kako od provala i krađe tako i od nedoličnog ponašanja s kojim smo, nažalost, često suočeni:

ulično ponašanje, nedolično odijevanje, uvođenje domaćih životinja u crkvu itd.

Svjesni smo da naše sakralne objekte moramo čuvati kako bi i nadalje ostali mjesta duha, dakle sabranosti, molitve, liturgijskih slavlja, tišine. Jedna od dilema pred kojom se osobito ljeti često nađemo jest, koje koncerte pripustiti da se izvode u našim crkvama. Jer zahtjeva na terenu ima vrlo raznolikih, ne uvijek u skladu s normama koje daje Sveta Stolica, i nije ponekad lako procijeniti gdje postaviti granicu.

Otvorenost za susret s Bogom

Žz: Prema istraživanjima, duhovna potreba gostiju u vrijeme odmora je izraženija nego inače. Kolika je to prilika za zajedničko duhovno obogaćenje i gostiju i domaćih vjernika?

Mons. Milovan: Godišnji odmor je za suvremenog gradskog čovjeka svojevrsno oslobođenje od redovitog ritma rada i obveza u tvornici ili uredu, na asfaltu, u malom stanu negdje u neboderu – tijekom cijele radne godine. U novoj sredini, pak, gdje provodi odmor, u prirodi, u lijepom ambijentu ljetovališta, svakako je čovjek opušteniji, mirniji i zadovoljniji a to

onda znači — i otvoreniji za duhovne sadržaje za koje kod kuće ili nema vremena (s ili bez navodnika) ili jednostavno nije raspoložen. Na odmoru, naime, on ima vremena, osjeća se bližim lijepome (a Bog je istina, dobrota i ljepota) kako u prirodi tako i u remek djelima umjetnosti koja su sva plod du-

ha, često i velike vjere. Otvoren je za susret i s vlastitom dušom, savješću i prema riječima pjesnika, sa svojim često odbjegliim srcem. Također i za susret s Bogom.

Pastoralni radnici dobro je da znaju takvom čovjeku uputiti pravu riječ pozdrava, možda pročitati jed-

no misno čitanje na njegovu jezik, dati prigodni letak ili drugi tekst i sl. Svakako da će se i domaći vjernici i gosti u međusobnom susretanju moći duhovno obogatiti izmjenom iskustava u življenju vjere.

Žz: Na koje se načine ostvaruje suradnja Odbora s drugim važnim turističkim i društvenim organizacijama, primjerice Hrvatskom turističkom zajednicom?

Mons. Milovan: Tek je u planu da naš Odbor ostvari suradnju s državnim institucijama koje prate turizam, prvenstveno Hrvatsku turističku zajednicu, ali i da suraduje s turističkim zajednicama županije, općine, mjesta. Nešto od toga kanimo ostvariti već sada na jesen, nakon turističke sezone. Važno će biti među ostalim, u budućnosti, zajedno s tim institucijama raditi na dobroj pripremi vodiča koji dovede goste u naše crkve.

Zajedništvo iseljene Hrvatske s domaćim ljudima

Žz: Došlo je i do promjene slavljenja Nedjelje turizma. Umjesto druge nedjelje u svibnju ubuduće će se slaviti prve nedjelje u lipnju. Koji je razlog doveo do promjene?

Mons. Milovan: Nedjelja turizma slavi se, razumljivo, uvijek neposredno prije početka turističke sezone. Budući da se druga nedjelja svibnja, koja se nekoć slavila kao Nedjelja turizma, sada sve više slavi kao „Majčin dan“, to su hrvatski biskupi na nedavnom zasjedanju odlučili da se Nedjelja turizma ubuduće slavi svake godine na 6. vazmenu nedjelju. Bit će dakle „pomnična nedjelja“ ovisno o datumu Uskrsa. Ove smo godine iznimno Nedjelju turizma slavili 5. lipnja.

Žz: Ove će godine na odmor u Hrvatsku doći i veliki broj Hrvata i drugih gostiju iz Zapadne Europe i svijeta. Oče biskupe, što želite svima poručiti?

Mons. Milovan: Svakako, svima želim reći: Dobrodošli! Naša vas domovina i naša Crkva rado čeka i želi vam biti dobar domaćin! Našim sunarodnjacima posebno želim dobar odmor u — domovini. Većina od njih imaju ovdje ili svoj stari dom (negdje na selu) ili i neki novi stan ili kuću na obali, kamo već godinama dolaze i već su se udomačili. I ovdje se ostvaruje zajedništvo iseljene Hrvatske s domaćim ljudima, što je na korist i ohrabrenje i jednima i drugima.

Razgovarao: Adolf Polegubić

DÜSSELDORF—HILDEN

Festival hrvatske pjesme i mladosti

Na festivalu je nastupilo 20 folklornih skupina iz hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj.

U Gradskoj dvorani u Hildenu održan je u subotu 11. lipnja četrnaesti po redu Hrvatski folklorni festival na kojem su nastupile folklorne skupine iz hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta i Hrvatske katoličke misije Düsseldorf.

Na festivalu, kojem je prethodila Služba riječi, predstavilo se pjesma, plesovima i kolima iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Srijema dvadeset folklornih skupina iz hrvatskih katoličkih misija: Nürnberg, Pforzheim, Koblenz, Köln, Offenbach, Stuttgart-Zentrum, Main-Taunus/Hochtaunus,

Predstavnicima skupina uručene su zlatne medalje

koje je izvela Folklorna skupina HKM Düsseldorf „Život“. Na kraju festivala toplo pozdravljena Folklorna skupina „Croatia Ensemble“ iz Hrvatske kato-

Na kraju su delegat o. Bebić i o. Brnas predstavnicima skupina podijeli zlatne medalje. Prof. Vido Bagur dao je stručnu ocjenu festivala. Kazao je kako su mladi izvrsno izvršili svoj zadatak nastupa na festivalu, ali bi, kao je istaknuo, njihovi voditelji još trebali učiti prije nego se prihvate rada sa skupinama.

Kroz program su vodile Sanja Gudek i Marica Spahija. Ujedno je najavljeno kako će sljedeće godine domaćin 15. hrvatskog folklornog festivala biti HKM Nürnberg.

Tijekom večeri pridružio se i sarajevski nadbiskup kardinal Vinko Puljić kojega su okupljeni toplo pozdravili, a on je sve srdačno pozdravio.

U zabavnom dijelu nastupili su „Fantastic Band“, Krunoslav Kićo Slabinac, Dražen Zečić i humorist Tomislav Žižić.

Tekst i slike: A. P.

Lüdenscheid, Mainz, Frankfurt, Wiesbaden, Wuppertal, Duisburg, Hannover, Dortmund, Berlin, Stuttgart-Bad Cannstatt, Ludwigsburg, Essen i Düsseldorf. Festival je započeo njemačkom i hrvatskom himnom. U ime su organizatora HKM Düsseldorf sve je pozdravio voditelj misije fra Branko Brnas. „Svima želim neka ovo bude večer pjesme, radosti i zajedništva.“ Među gostima na festivalu je bio i glavni tajnik „Vinkovačkih jeseni“ Stjepan Đurković. Prije nego je otvorio festival, delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić je kazao: „Nitko ne može upoznati hrvatsku kulturnu baštinu ako nije došao u hrvatski zavičaj: Bosnu i Hercegovinu i Hrvatsku. Ako netko želi upoznati mali dio hrvatske kulturne baštine, treba doći na ovaj festival na kojem nastupaju folklorne skupine iz naših misija u Njemačkoj.“ Festival je započeo uvodnom točkom „Splitskih plesova“

ličke župe „Otac Ante Antić“ iz Frankfurta čestitala je HKM Düsseldorf 35. obljetnicu postojanja „Erom s onoga svijeta“ Jakova Gotovca.

Okupljeni u punoj Gradskoj dvorani u Hildenu napeto su pratili nastupe

DÜSSELDORF

Trideset i pet godina misije

Svečano misno slavlje u nedjelju 12. lipnja u crkvi sv. Apolinara predvodio je sarajevski nadbiskup kardinal Vinko Puljić.

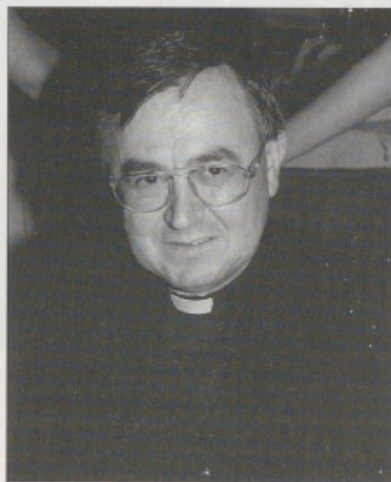
Slavlje 35. obljetnice postojanja Hrvatske katoličke misije Düsseldorf upriličeno je od 10. do 13. lipnja. Svečana akademija održana je u subotu 10. lipnja u punoj župnoj dvorani župe sv. Apolinara u Düsseldorfu, u čijoj se župnoj crkvi svake nedjelje Hrvati okupljaju na misna slavlja. Sve je na početku pozdravio voditelj misije fra Branko Brnas koji je kazao kako je nakon 35 godina stvarnosti življenja u tome gradu na Düs-

dobro te zajednice. Ujedno je prenio pozdrave dubrovačkog biskupa, predsjednika Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu dr. Želimira Puljića i ravnatelja dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu mr. Pere-Ivana Grgića. „Zahvaljujem Bogu za sve vjernike, koji su u ovih 35 godina životom i vjernošću svjedočili Isusa Krista.“ Također je zahvalio i mjesnoj

njemačkoj Crkvi na pomoći i potpori. Od njezinih predstavnika na proslavi su bili dekan Rolf Steinhäuser i župnik Ansgar, koji su također uputili prigodnu čestitku. Čestitku je uputio i konzul Silvio Kus.

Usljedio je prikaz u slici i riječi povijesti misije uz osvrt Dinke Aračića i kompjutorsku pripremu Aleksandre Puškarić.

U bogatom glazbenom i scenskom programu sudjelovali su mezosopranistica Martina Gojčeta-Silić, Toni Kottek (glasovir), Tomislav Blažun

Slavlje je svojim pohodom uvećao kardinal Vinko Puljić

(gitara), Jessica Zimons (solo i gitara), a nastupio je i glumac Tomislav Martić, dječji misijski zbor i folklorna skupina. Kroz program su vodile Sanja Gudek i Milka Spahija.

Svečano misno slavlje u nedjelju 12. lipnja u crkvi sv. Apolinara predvodio je sarajevski nadbiskup kardinal Vinko Puljić koji je nakon mise u dvorani župe sv. Apolinara održao prigodno predavanje o stanju Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini. Kardinal Puljić je također i na blagdan sv. Ante Padovanskoga, 13. lipnja, u HKM Düsseldorf predvodio misno slavlje.

Tekst i snimke: A. P

Misijska folklorna skupina „Život“ za izvođenja „Splitskih plesova“

selu i Rajni, dostojno stati, zaustaviti se i prelistati vrijeme koje je brzo prošlo, ali i potražiti odgovor hoće li dani pred nama, bol za rodnim krajem, pretvoriti u sreću rodne grude ili nastavak života tu gdje jesmo; suživjeti s onima kojima smo došli, a i dalje ljubiti svoje i stečeno. Među uzvanicima bio je i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić, konzul Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Düsseldorfu Silvio Kus te predsjednik Hrvatskoga svjetskog kongresa za Njemačku Branko Marić.

Delegat Bebić je u pozdravnoj riječi kazao kako smijemo danas slaviti jer ta hrvatska katolička misija postoji u Düsseldorfu već 35 godina. Potom je uputio čestitku o. Brnasu i pastoralnim suradnicama s. Lucijani Kraljević i s. Mariji Martinović, misijskom župnom vijeću te svima koji djeluju na

Program akademije praćen je sa zanimanjem

HKM GELSENKIRCHEN

Misija u rudarskom području

Hrvatska katolička misija Gelsenkirchen osnovana je 1973. Djeluje na području Gelsenkirchena i Gladbecka, a broji od 1200 do 1500 vjernika.

Hrvatska katolička misija Gelsenkirchen (Husemannstr. 52, 45879 Gelsenkirchen, tel. 0209 22402, fax. 0209 24321) službeno je osnovana 1. siječnja 1973. Nalazi se na području Gelsenkirchena i Gladbecka, a broji od 1200 do 1500 Hrvata katolika. S obzirom da se radi o rudarskim područjima, najvećim su dijelom na tom području naseljeni naši ljudi iz Bosne, koji i sami potječu iz rudarskih područja. Prije 1973. na širem je području misije djelovao član provincije franjevac trećoredaca glagoljaša sa sjedištem u Zagrebu fra Ivan Koščak. Nakon njega također u misiji djeluju franjevci trećoreci iste provincije. Tako je fra Stojan Ravić djelovao od službenog osnutka misije 1. siječnja 1973. do 1. listopada 1982., fra Mirko Gregov od 1. listopada 1982. do 3. studenoga 1994., a od 2. studenoga 1994. pa do danas voditelj je misije fra Božo Rimac. Od 1. kolovoza 1973. u misiji kao pastoralna suradnica djeluje Anica Trstenjak.

Razne misijske aktivnosti

Nedjeljno euharistijsko slavlje na hrvatskom jeziku služi se u crkvi sv. Augustina u Gelsenkirchenu u 13 sati, a svakoga petka u misijskim prostorijama.

Pastoralna suradnica Anica Trstenjak

Ministranti zajedno sa župnikom o. Rimcem

Vjeronauk se u misijskim prostorijama drži subotom za vjeroučenike od 1 do 12 razreda. Ove je godine sakrament prve sv. Pričesti u misiji primilo osmero djece te još četvero u njemačkim župama. Sakrament sv. potvrde primilo je 2003. godine 24-ero mladih, a podijelio ga je riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić.

U misiji je aktivna ministrantska skupina koja broji oko 20 članova. Tu je također i skupina od oko 15 čitača, a među njima su podjednako zastupljeni i mladi i odrasli vjernici. Roditelji rado čitaju posebno u prigodama prve sv. Pričesti i potvrde. Ranije je bio aktivan i folklor. Zbor u klasičnom smislu ne postoji, ali vjernici rado sudjeluju u liturgijskom pjevanju, a također i pojedinačno pri izvođenju psalama, u što puno truda ulaže pastoralna suradnica Anica Trstenjak.

Tijekom svibanjske i listopadske pobožnosti mladi nedjeljom prije mise predvode kronicu, a tijekom korizme prije mise se obavlja i pobožnost križnoga puta.

Mladi se opet vraćaju

Pastoralno osoblje često posjećuje obitelji i bolesnike (svaki prvi petak u mjesecu za bolesnike je ispovijed i

pričest u njihovim kućama), a bolesnici se često posjećuju i u bolnicama. Od Božića do Uskrsa blagoslovi se oko 250 domova. Za Majčin dan, Nikolinje i Božić priređuju se priredbe u velikoj dvorani njemačke župe sv. Augustina u Gelsenkirchenu. Izvodi se vjersko-kulturni program u kojem sudjeluju djeca i pjevači. Do 2002. u misiji je djelovao VIS „Vrba“, koji je redovito nastupao u raznim misijskim prigodama. Na misi se redovito okupi od 300 do 350 vjernika, a prema riječima o. Rimca, na misama je tijekom jednog mjeseca oko 70 posto ukupnog broja vjernika s područja misije. „Mlade je teško okupiti nakon krizme. Vraćaju se opet pred sakrament vjenčanja. Vrlo je aktivna jedna skupina mladih, njih 20, koji nakon prve Pričesti redovito dolaze na vjeronauk. Opće je poznato također kako prva generacija naših ljudi ovdje ima poteškoća s njemačkim jezikom, a mladi druge i treće generacije s hrvatskim. Mladi se brzo integriraju u sredinu u kojoj žive. Pohvalno je što je povećan i broj studenata među našim mladima, a nemali je broj onih koji su završili fakultet (pravnici, liječnici, građevinski inženjeri i sl.). Naši ljudi ovdje uglavnom žive od ru-

darstva i ugostiteljstva. Samo je na području misije 12 hrvatskih restorana. Suradnju vjernika mogu istaknuti pozitivnom. Misija posebno dobro surađuje s HKM Bochum, ali i drugim našim misijama na ovome području. Redovito sudjelujemo i na susretima s njemačkim vjernicima, posebno sa župom sv. Augustina u kojoj se okupljamo na nedjeljna misna slavlja. Sudjelujemo također na zajedničkoj procesiji za Tijelovo, a također se rado odazivamo i na proslavu Dana stranih sugrađana u Gelsenkirchenu. U misiji je posebno aktivna jedna skupina vjernika na koje se uvijek može računati oko pomoći u raznim prigodama, ali i svi drugi rado pomognu. Za vrijeme Domovinskog rata misija je bila aktivna na humanitarnom području. Tada je djelovala humanitarna udruga 'Pro Patria', koja je posebno bila povezana s njemačkom udrugom mladeži 'Jugendamt' i njemačkim Caritasom", kazao je voditelj misije fra Bo-

Vjernici za vrijeme mise u crkvi sv. Augustina u Gelsenkirchenu

Zgrada u kojoj su smještene misijske prostorije

žo Rimac istaknuvši kako se zbog gospodarskih poteškoća puno ljudi, poglavito mladih, odseljava iz Gelsenkirchena i uglavnom naseljavaju u Bavorskoj.

Jednom prvi na Biblijskoj olimpijadi

Misija je posebno skrbila za djecu bez jednog ili oba roditelja. Za velike blagdane za Božić i Uskrs na ispomoć u misiju redovito dolazi franjevac trećoredac fra Nikola Nižić iz Zadra.

Pastoralna suradnica Anica Trstenjak djeluje u svim pastoralnim aktiv-

nostima: u katehezi, sviranju, posjetu bolesnicima, pomaže oko prijevoda, savjetima, a radi također i u misijskom uredu. Tijekom proteklih godina mladi su iz misije redovito sudjelovali na Biblijskim olimpijadama, a 1978. osvojili su prvo mjesto. Misijske prostorije nalaze se u zgradi „Altes Aloisianum“. Vjernici svake godine na Duhovski ponedjeljak hodočaste u marijansko svetište Neviges, 2. listopada i u Kevelaer, a također i u druga poznata svetišta: Lurd ili Banneux u Belgiji.

Od početka samostalnog djelovanja misije pa do danas bilo je 468 krštenja, 124 para sklopili su sakrament vjenčanja, sakramentu prve sv. Pricesti pristupilo je 367-ero djece, sakrament sv. potvrde primilo je 384-ero mladih, a 30-ero je umrlih. Valja također istaknuti kako je za vrijeme Domovinskog rata iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine na području misije bilo smješteno oko 800 izbjeglica.

Spajanje misija Gelsenkirchen i Bochum

U misiji je dosad dva puta (1996. i 2002.) bila organizirana izložba pod nazivom „Hrvatski kulturni dani“. Župnik svake godine za Božić i Uskrs šalje vjernicima prigodnu poruku, a tako je u

opširnijem smislu bilo i u povodu 25. obljetnice samostalnog djelovanja misije 1998. godine.

Na području misije djeluje Nogometni klub „Zrinski“, Hrvatski amaterski boćarski klub, a tu je i Hrvatska dopunska škola koju pohađa oko 40-ero djece svih razreda. Do 1. prosinca 2004. godine u Gelsenkirchenu je za naše ljude djelovala socijalna radnica Anica Škegro. Danas socijalni ured za sve strance s toga područja djeluje u Essenu, a vodi ga socijalni radnik Mario Terzić.

U misiji su najavljene i velike promjene. Naime, 1. kolovoza ove godine spajaju se hrvatske katoličke misije Mülheim a.d. Ruhr i Duisburg, a također i Gelsenkirchen i Bochum. Tako o. Rimac u Gelsenkirchenu ostaje do 31. srpnja ove godine nakon čega se vraća u domovinu, a pastoralna suradnica do 31. listopada kada odlazi u mirovinu.

Tekst i snimci: A. P.

Nakon mise vjernici se rado okupe u misijskim prostorijama

Piše:
fr. Frano
Prcela, O.P.
(Chicago)

Slušati, saslušati, osluškivati...

Slušanje znači prije svega odlučiti se sresti sebe, u pozitivnom smislu riječi, voditi razgovor (a ako je potrebno i raspravu) sa sobom samim.

Prvi korak u komunikaciji s drugim ljudima ne bi smjela biti namjera drugima pričati, držati govore ili slično, nego zapravo nastojati drugoga pozorno saslušati, pa i svijet prirode oko sebe. No, izgleda da se nalazimo u vremenu zabrinjavajućeg zapuštanja te prve dijaloške krjeposti, krjeposti slušanja, pozornog osluškivanja. Tko danas pod pritiskom djelovanja i govorenja još svjesno uzima vremena i pažljivosti za ispunjenjem poziva da i drugoga „slušamo“?

Naime, živimo u vremenima „kratkog daha“ i istodobno nam ta brzina ne dopušta značajnije „zaustavljanje“. Jer stati, intenzivno se zaustaviti kao da je — govoreno opet u duhu vremena — početak kraja, umiranje. Takav ritam života kao da ne dopušta i onemogućava dublje proživljavanje bilo čega, a ponajvećma svoga vlastitog življenja. Već sâm naš jezik pokazuje da nije, ne samo kod političara, prošao svoju prvu fazu, onu rađanja, nego se često događa bez „trudnoće“ riječi, prije nego postanu govor. Kao da bi pažljivo slušanje i osluškivanje, prije svega sebe, a onda i drugoga, bio već znak slabosti i inferiornosti. Nestaju bitne sastavnice komunikacije (ne samo s drugima, nego i sa sobom samim): slušanja, nepristranog ispitivanja i prosuđivanja, te govora u perspektivi percepcije drugoga, a ne toliko vlastite namjere. Jer, nije naše da zabavljamo druge lijepim govorima i nastupima (mislim i na propovijedi nas svećenika), da ostavljamo dobre dojmove i dobra mišljenja, te da sve to načinimo brzinom, poantiranošću i verbalnom otmjenošću.

Kao što rekoh, na sve to ni mi svećenici i redovnici nismo imuni. I mi smo djeca svoga vremena — dapače! Slične poteškoće je zasigurno imao i sv. Benedikt, inače ne bi smatrao primjerenim i nužnim započeti svoju Regulu sa savjetom i zahtjevom „Slušaj!“. I u ta vremena, prve polovice prvog tisućljeća, je izgleda bilo dosta brbljanja bez osobitije pažnje na razmišljanje drugih i njihove verbalno pretočene misli. Da bih slušao, ne moram nužno pred sobom imati drugu osobu. Slušanje znači prije svega odlučiti se sresti sebe, u pozitivnom smislu riječi, voditi

razgovor (a ako je potrebno i raspravu) sa sobom samim. Tek tada sam osposobljen za susret s drugim, za autentičnu interakciju. Jer, znamo što znači otkriti sebe tek i samo u susretu s drugim...

Nalazimo se u vremenu godišnjih odmora. Većina ljudi želi to vrijeme najvećim dijelom provesti negdje drugdje, a ne ondje gdje smo inače tijekom čitave godine. Pokušajte jednom (pa i za ovih godišnjih odmora) povući se u tišinu prirode i ništa drugo u nekih desetak ili čak dvadesetak minuta nego osluškivati, slušati zvukove, glasove, pjev i sl. Vidjet ćete i otkrit ćete kako intenzivno može biti slušanje, ne samo u smislu napo-

I molitva je škola slušanja, a ne govora. Molitva, dakle nije govor Bogu, nego također prije svega i nadasve slušanje... Da bi se to moglo ostvariti, potrebna je tišina, ne samo u smislu odsutnosti buke, nego i u smislu htjeti čuti, poslušati, otkriti nenametljivu „tihu buku“ Božje prisutnosti.

ra nego i u smislu neočekivanog i iznenađujućeg doživljaja, otkrića. Priroda i čovjek dobivaju novu kvalitetu, jer prije svega slušanjem odnosno osluškivanjem učimo, a ne toliko (ili uopće) govorom.

Ne samo slušati, nego i govoriti se može čitavim svojim bićem, a ne samo glasovnim i govornim organima. Jednako tako čovjek prima, recipira razgovor sa svim svojim čuvstvima, a ne samo ušima. Tako pričamo gestama i mimikom, očima i rukama, smješkom i bojom glasa, naglascima i pauzama, čitavim držanjem tijela. Osim toga, također i slušanjem komuniciramo, pričamo: možemo slušati otvoreno, zainteresirano, sporazumno s onim tko priča ili pak izazovno, možemo slušati susrećujuće, dajući zaštitu ili kritično, dosadno i s razumijevanjem. A za to će ovih ljetnih mjeseci biti često prilika. Dakle, sva naša verbalna nesnalaženja u nekim kompleksnim situacijama nisu samo svojstvena nama ili našem vremenu. Ostati bez riječi — nije poraz, nije katastrofa. Možda nas to potakne

pokušati govoriti i na druge načine. Jer šutnjom se može i te kako dati do znanja da se razumjelo dotičnu osobu odnosno pripadnike neke skupine ljudi, a ništa manje se i s „odsutnim govorom“ može pružiti potpora, biti utjeha, biti i navjesticatelj Radosne vijesti.

Nakon što je Isus učenicima pokazao svoje rane, zanimemili su jezici, nije mu bilo potrebno dodatno elaborirati što se dogodilo, koja je „poruka Uskrsa“. Dakle, šutnja i blagi pogled, iskustva spoznaje da i mi možemo pričati, „pisati novo, Evanđelje naših dana“. Stoga, iskoristimo i šutnju, ponudimo blagi pogled, i tako pomoću njih — unatoč svemu — pišimo transkribirano Evanđelje našeg vremena. Kako ono napisao Charles Péguy: „Vjera, koju najviše volim, kaže Bog, jest nada!“ A ja nadodajem, za sebe i za vas: Govor, koji najviše volim, kaže Bog, jest šutnja i blagi pogled!

I molitva je škola slušanja, a ne govora. Molitva, dakle nije govor Bogu, nego također prije svega i nadasve slušanje... Da bi se to moglo ostvariti, potrebna je tišina, ne samo u smislu odsutnosti buke, nego i u smislu htjeti čuti, poslušati, otkriti nenametljivu „tihu buku“ Božje prisutnosti. Ponavljam, nalazimo i nalazite se u vremenu godišnjeg odmora. To je slobodno vrijeme, vrijeme odmora, dani bez redovitih obveza. Zapravo, to će biti onakvo vrijeme već prema tome što sami učinimo od njega. Jednom sam čuo da prvi početak odmora u takvim situacijama počinje tek onda kad ciljano otkrijemo dosadu, dosadu kao početak odmora, opuštanje od prethodnih napetosti i zabrinutosti te odmaranje za dane, za obveze i za susrete koji nam predstoje.

Koliko ćemo u tome uspjeti ipak najvećim dijelom zavisi o tome hoćemo li otkriti savjet prvih otaca redovništva, onaj o mudrosti slušanja sebe, drugoga i svijeta, ne samo ljudi nego i prirode koja nas okružuje. U svakom slučaju, to su nezaobilazna vrata do nas. I ta komunikacija nije ništa drugo nego puistolovina, čiji plod je svaki put povratak kući, sebi. Stoviše, poziv sv. Benedikta „Slušaj!“ jest početak ostvarenja poticaja sv. Augustina na ljubav prema Bogu i bližnjemu. ■

Aufruf zum Weltjugendtag

Verehrte Leserinnen und Leser!

Der Abschied von unserem verstorbenen Papst Johannes Paul II. an dem die ganze Welt teilgenommen hatte, ist jetzt nur noch Erinnerung. In dieser Erinnerung sehen wir ihn aber immer noch in der Sorge um die Weltkirche, die nicht an der Kirchentür endet: Ökumene und interreligiöser Dialog waren ihm von Anfang an Herzenssache.

Unter diesem Aspekt dürfen wir auch den Aufruf bzw. die Einladung zum Weltjugendtag sehen, die noch vor seinem Tod von ihm ausging. Wir wissen, dass es sein sehnlichster Wunsch war an diesem Treffen der Jugend vom 16. bis 21. August teilnehmen zu können. Das Gespräch mit der Jugend war ihm immer wichtig gewesen. So sollte die Begegnung der Jugendlichen aus aller Welt in seinem Sinne stattfinden: als eine Gelegenheit Vorurteile abzubauen, Kontakte zu knüpfen und sich gegenseitig im Glauben zu stützen. Die Einladung erging natürlich auch an die Jugendlichen aus Kroatien und Bosnien und Herzegowina. Dem Anliegen des Papstes, diesem großen Gebetstreffen, wollen auch sie sich nicht verschließen, weil es doch sein Vermächtnis ist. Wir erwarten auch zwei kroatische Kardinäle, mehrere Bischöfe, viele Priester und Mitarbeiter im kirchlichen Dienst.

Der verstorbene Papst schrieb: „Lasst Euch in diesen Tagen in Bewegung bringen von der Dynamik Gottes, die erleuchtet und befreit. Legt alles menschliche Leid, euer Unvermögen, Unbegrenztheit hinein in die Weite Gottes, dessen Liebe größer ist als unser Herz. Er will uns an seinem göttlichen Leben teilhaben lassen und uns die Liebe und die Kraft geben, die wir zum Dienst an unseren Mitmenschen und zum Zeugnis unseres gemeinsamen Glaubens mitten in Zeit und Gesellschaft brauchen.“

Es soll uns Mahnung und Verpflichtung sein, das Herzensanliegen unseres verstorbenen Papstes in unserem täglichen Leben umzusetzen.

Insbesondere rufe ich meine lieben jungen Landsleute auf, die Gelegenheit nicht zu verpassen, sich einzubringen und die Chance wahr zu nehmen bei diesem Jahrhundert-Ereignis in Deutschland dabei zu sein. Besonders denke ich hierbei an das Erlebnis der gemeinsamen Eucharistiefeier mit Papst Benedikt XVI., der die Reise nach Köln spontan bestätigte und grundsätzlich seine Wertschätzung für die Jugend unter-

Insbesondere rufe ich meine lieben jungen Landsleute auf, die Gelegenheit nicht zu verpassen, sich einzubringen und die Chance wahr zu nehmen bei diesem Jahrhundert-Ereignis in Deutschland dabei zu sein.

strich: „Die Kirche ist jung“, sagte er bei einer ersten Begegnung mit Landsleuten. Die Jugend denke nicht nur an Konsum und Genuss, sie sei nicht materialistisch und egoistisch. „Das Gegenteil ist wahr: Die Jugend will das Große“ — und das Gute. Sie sei gegen Unrecht, Ungleichheit, Unterdrückung und für Freiheit. „Und sie ist auch wieder ganz offen für Christus.“

Bild: Boecker/Kirchenzeitung

Jugendliche beten vor dem Weltjugendtagkreuz, welches vor dem Kölner Dom aufgestellt wurde

Ich würde euch — liebe Jugendliche, in sieben Bitten aufzeigen, wie ihr für die Zukunft am Reich Gottes mitarbeiten könnt:

1. Zeugnis ablegen vor den Menschen für Christus
2. Beten lernen und Beten lehren
3. Das Glaubenswissen vermehren und vertiefen
4. Zeichen christlicher Liebe setzen
5. Die Sonntagskultur bewahren
6. Leben schützen
7. Die Solidarität in Europa und weltweit fördern

In diesem Sinne dürfen wir glauben: geeintes Gebet ist eine Macht, die Gottes Barmherzigkeit auf diese Welt herabzieht.

Die Begegnung mit Papst Benedikt XVI. und sein Segen begleite alle Teilnehmer auf ihrem weiteren Lebensweg.

Dies wünscht Euch euer

Pater Josip Bebić, Delegat

Aus dem Hirtenwort des Bischofs von Mainz Karl Kardinal Lehmann, dem Vorsitzenden der Deutschen Bischofskonferenz

Weltjugendtag 2005 als Geschenk, Chance

Sie haben alle schon gehört, dass wir in diesem Jahr, und zwar im August, den XX. Weltjugendtag in unserem Land veranstalten dürfen. Vom 11.–25. August begehen wir die Tage der Begegnung in den deutschen Diözesen. Im August finden dann die zentralen Veranstaltungen mit dem Heiligen Vater in Köln und Umgebung statt. Bis jetzt stand dieses Großereignis mit seiner weltweiten Bedeutung und Ausstrahlung vor unseren Augen. Wir erwarten besonders zum Höhepunkt hin 800.000 junge Menschen aus über 120 Ländern der Erde. Dies schafft gewaltige Aufgaben der Vorbereitung und Durchführung. Aber wir müssen nun auch stärker nach Sinn und Ziel dieser Großveranstaltung fragen.

Ursprung und Geschichte der Weltjugendtage

Seit 1986 lädt Papst Johannes Paul II. die Jugend der Welt zu Weltjugendtagen ein. Der Heilige Vater war durch zwei große internationale Jugendtreffen in Rom 1984/85 dazu angeregt worden. Die Treffen stehen unter einem bestimmten Leitwort und werden in jedem Jahr begangen. Im Abstand von 2–3 Jahren finden die Weltjugendtage weltweit an einem zentralen Ort statt. In den anderen Jahren werden sie auf nationaler und diözesaner Ebene gefeiert. Insgesamt gab es bisher acht große internationale Treffen, die letzten drei in Paris (1997), Rom (2000) und Toronto/Kanada (2002). Mit dem XX. Weltjugendtag sind wir zum ersten Mal in Deutschland, ja im deutschen Sprachgebiet. Diese Ereignisse haben immer mehr Menschen aus der ganzen Welt versammelt. Man geht davon aus, dass der Weltjugendtag vor 10 Jahren in Manila/Philippinen mit mehr als 4 Millionen Menschen die größte Veranstaltung der Menschheit aller Zeiten war.

Die Weltjugendtage verdanken wir als schöpferische Idee Papst Johannes Paul II. persönlich. Die Schaffung der Weltjugendtage gehört gewiss zu den großen pastoralen und pädagogischen Erfindungen und Maßnahmen unserer Zeit. Eingeladen wird die Jugend der ganzen Welt. Der Papst selbst lädt ein. Eingeladen

sind alle jungen Menschen, wenn auch die katholische Kirche im Auftrag des Papstes die Vorbereitung und Durchführung und damit auch die Verantwortung über den Weltjugendtag übernommen hat. Es ist auch in unserem Land wichtig, dass damit junge Menschen aus den anderen kirchlichen Gemeinschaften und aus anderen Religionen willkommen sind.

Erwartungen und Ziele

Die Weltjugendtage haben im Lauf der Jahrzehnte ihr eigenes Gesicht bekommen und entfaltet. Ein Weltjugendtag ist ein Ereignis, das die jungen Menschen der ganzen Erde betrifft, wobei die Gastgeber besonders einbezogen sind in die große Gemeinschaft der Weltkirche. Die Weltjugendtage sind ein sichtbares und wirksames Zeichen der kirchlichen Gemeinschaft: die verschiedenen Gruppen, Bewegungen, Verbände und Gemeinschaften aus allen Kontinenten werden zu einer weltweiten Gemeinschaft zusammengerufen. Die jungen Menschen sollen darum in diesen Tagen einander begegnen und verstehen, in vielfältigen Austausch miteinander kommen, gemeinsam Freude am Glauben erfahren und einander in echter Solidarität helfen und stützen, nicht zuletzt die vielen Menschen aus ärmeren Ländern. Dabei sind auch wir in erster Linie die Empfangenden. Dies könnte uns helfen, aus mancher Missstimmung und Verkrampfung herauszukommen und neuen Mut zu finden. Wir dürfen so neu erfahren, dass Gäste ein Segen sind und dass sie uns mit ihren Schätzen bereichern können, auch und gerade wenn sie uns zunächst fremd erscheinen. Wir können dann vielleicht uns selbst besser kennen lernen. Ich habe z.B. in Paris, Rom und Toronto die Stärke des Glaubens und die Freude an ihm, die von vielen jungen Menschen ausstrahlte, als eine große Ermutigung für uns und auch für mich persönlich erfahren dürfen.

Viele junge Menschen kommen mit recht unterschiedlichen Erwartun-

gen zu uns. Sie haben immer wieder gehört, dass wir ein reiches Land sind und den Menschen viele Möglichkeiten offen stehen. Sie haben auch in ihren Heimatländern über Jahre und Jahrzehnte schon viele Hilfen aus Deutschland dankbar erhalten, nicht zuletzt durch die Ordensgemeinschaften und die Entwicklungshilfe. Die vielen jungen Menschen kommen aber auch in das Land der Reformation, von der aus viele Spaltungen unter den Christen ihren Ausgang nahmen oder in ihr wenigstens verwurzelt sind. Sie sind gespannt zu erfahren, wie wir heute inmitten der noch getrennten Glaubensgemeinschaften miteinander leben und wie wir die Not dieses Gespaltenseins verantwortlich überwinden können. Sie kommen ja selbst aus vielen Zerwürfnissen in den Religionen und Gesellschaften ihrer Heimat.

Junge Menschen unterwegs: Suchen und Finden

Die vielen jungen Menschen kommen aus der ganzen Welt. Dabei geht es nicht nur um eine hochgradige Mobilität mit einem gemeinsamen Ziel, sondern der Weltjugendtag wird von Anfang an auch als Pilgerweg verstanden. Viele Erfahrungen und Aufgaben schwingen dabei mit. Es ist ein Aufbrechen und ein Zueinander kommen. Es ist das Bewusstsein, dass wir Menschen alle unterwegs sind, dass wir im gegen-

Die Weltjugendtage haben im Lauf der Jahrzehnte ihr eigenes Gesicht bekommen und entfaltet. Ein Weltjugendtag ist ein Ereignis, das die jungen Menschen der ganzen Erde betrifft, wobei die Gastgeber besonders einbezogen sind in die große Gemeinschaft der Weltkirche.

seitigen Verständnis wachsen und immer mehr zu der einen Menschheit finden müssen. Es darf Globalisierung nicht vorwiegend im ökonomischen Bereich geben, sondern alle von ihr betroffenen Sachbereiche, z.B. auch Kultur und Politik, müssen von der gemeinsam erfahrenen Geschwisterlichkeit aller Menschen getragen werden, so

und Herausforderung

weit so etwas möglich ist. Der Weltjugendtag ist dafür ein geeignetes Symbol.

Im Glauben hat dieser Pilgerweg noch eine andere Bedeutung. Es ist ein Wandern von der Geburt zur Vollenendung des Menschen im Sterben und im ewigen Leben. Die kurze Spanne unseres Pilgerlebens soll nicht zuletzt dazu dienen, damit die Menschen sich finden und in den einzelnen Generationen wenigstens ein Stückweit einander in Solidarität und in einem friedvollen Zusammenleben näher kommen.

Hier knüpft der Weltjugendtag 2005 ganz besonders an die in Köln seit alters verehrten Heiligen Drei Könige an. Sie sind in besonderer Weise ein Sinnbild des menschlichen Pilgers. Sie sind zeitlebens auf der Suche nach Wahrheit und Erfüllung ihres Lebens. Deswegen brechen sie auf, suchen, fürchten keine Gefahren: weder die weglose Wüste noch den despotischen Herodes. Sie zeigen uns allen, was „Leben“ heißt: auf einen Stern der Hoffnung zugehen, der uns nicht enttäuscht. Und auch darin sind sie Vorbild, wie sie die Erfüllung finden: Sie finden das Gesuchte auch in der Unscheinbarkeit eines Kindes im Stall. Sie fallen nicht einfach auf den Glanz der Paläste herein. Sie wissen, wem allein Anbetung gehört und scheuen sich nicht, dem Kind als dem gesuchten König der Welt zu huldigen. Dafür öffnen sie alle ihre Schätze, die sie mitbringen. Hier berühren wir wohl auch das Geheimnis der Eucharistie, das wir in diesem Jahr besonders bedenken wollen. Als veränderte Menschen kehren die Könige auf anderen, neuen Wegen in ihre Heimat zurück. Dies alles sagt das biblische Thema und Leitwort des Weltjugendtages 2005: „Wir sind gekommen, um Ihn anzubeten.“ (Mt 2,2) In diesem Sinne sind die Drei Könige, stellvertretend für alle Suchenden, Vorbild für das Erreichen des Zieles unserer Wanderschaft, in Köln und anderswo. So hoffen wir auf grundlegende Erfahrungen des Glaubens, die uns nachhaltig prägen und unsere künftige Jugendseelsorge inspirieren.

Wenn wir auf den Straßen unseres Lebens wandern, kommen wir immer wieder aus Dunkelheit und Irrtum, Verfehlungen und Sünde. Der Pilgerweg

der jungen Menschen aus aller Welt hat darum auch wie die Reise der Drei Könige ein Ziel. Es geht um das Finden des wahren Herrn der Welt und gewiss auch um ein Ziel in dieser Welt: Dieses liegt im Ausgleich und in der Versöhnung unter den Völkern. Es geht wirklich um die Erneuerung der Menschheit.

Zeichen dafür ist von Anfang an das Weltjugendtagskreuz. Es hat für die jungen Menschen in allen Ländern offensichtlich eine faszinierende Anziehungskraft. Seit 1984, also seit mehr als 20 Jahren, befindet sich dieses schlichte Kreuz auf dem Weg durch die Länder dieser Erde. Unzählige Menschen aller Kulturen sind ihm begegnet. Spätestens hier entdeckt man, dass die Begeisterung so vieler junger Leute nicht aus dem Enthusiasmus jugendlichen Aufbruchs und touristischem Abenteuerlust kommt, sondern aus einer tiefen, überraschenden Kraft des Ertragens von Leiden, einem zähen Durchhaltens im Willen zur Veränderung dieser Welt, eines Glaubens über den Tod hinaus und im Wissen um die Versöhnung aller Menschen mit Gott und untereinander im Kreuz Jesu Christi. Seit April 2003 wandert dieses Kreuz durch 26 europäische Länder. Seit April 2004 nimmt es von Berlin aus, vorbei an den tiefen geschichtlichen Symbolen am Brandenburger Tor, an der Mauer und am Reichstag, den Weg durch unser Land. Erst in den letzten Wochen fand es auch Aufnahme in die interreligiöse Kapelle des Deutschen Bundestags.

Einladung zu Gastfreundschaft und zum Mittun

In den letzten Jahren hat sich herausgebildet, dass der Weltjugendtag in den Bistümern des jeweiligen Landes beginnt. Die Tage der zentralen Veranstaltungen in Köln sind äußerst dicht. Vorher sollen die jungen Menschen aus aller Welt Gelegenheit haben, bei uns und in allen anderen Bistümern Land und Leute kennen zu lernen. Sie sollen sehen, wie wir als ka-

Karl Kardinal Lehmann,
Bischof von Mainz

Photo: A. Polegubici

tholische Christen in den Familien und Pfarreien leben und wie wir im Alltag mit den anderen Christen umgehen und zusammen wirken. Ich bin sehr dankbar, dass sich viele Gemeinden bereit erklärt haben, in diesen Tagen vom 11.-15. August unsere Schwestern und Brüder im Glauben aufzunehmen. Das Gelingen in Köln wird auch davon abhängen, wie weit wir schon vorher überzeugende, menschenfreundliche, christlich geprägte Gastgeber sind. Ich hoffe, dass es uns allen gelingt, auch aufgeschlossen zu sein für das, was unsere Gäste bewegt. Es wird darauf ankommen, dass wir in diesen Tagen der Begegnung Gemeinschaft stiften können, nicht zuletzt auch durch den Tag des gemeinsamen Sozialen Engagements (12.08.), an dem das soziale Gesicht der Frohbotschaft für alle aufleuchten soll.

Es gibt viele Symbole, die ähnlich wie das Kreuz zum Weltjugendtag gehören: das offizielle Mottolied „Venite adorare eum“ (Wir sind gekommen, um ihn anzubeten), das Kreuzlied, das reiche Logo, das die Begegnung mit Jesus Christus anzeigt und den Stern als Wegweiser Gottes über uns aufrichtet, der Kölner Dom mit den Gebeinen der Heiligen Drei Könige. Für die Weltjugendtage hat Papst Johannes Paul II. im Jahr 2003 noch ein weiteres dichtes Symbol hinzugefügt, nämlich eine Marien-Ikone. Die Mutter des Glaubens und die Schwester aller Glaubenden wird in einer berühmten Ikone, die auch die Orthodoxe Tradition des christlichen Glaubens vergewärtigt, unter uns lebendig werden. ■

PROSLAVLJENA 35. OBLJETNICA HKM SINDELFINGEN

Hrvatsko zajedništvo u krilu Crkve

Hrvatska katolička misija Sindelfingen svečano je u nedjelju 12. lipnja proslavila 35. obljetnicu postojanja. Svečano misno slavlje u punoj crkvi Presvetoga Trojstva u tome njemačkom gradu predvodio je zagrebački nadbiskup i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije kardinal Josip Bozanić u zajedništvu s domaćinom voditeljem misije fra Marinkom Vukmanom, dekanom Karlom Kaufmannom, dugogodišnjim voditeljem misije mr. fra Božom Ančičem te uz asistenciju stalnog đakona Ivana Jeleča.

Misnom slavlju pribivali su i generalna konzulica Generanog konzulata Republike Hrvatske u Stuttgartu dr. Vera Tadić i generalni konzul Generalnog konzulata Republike Bosne i Hercegovine u Stuttgartu Dragan Bagarić. O. Vukman je kardinalu Bozaniću darovao monografiju Sindelfingena i 1000 eura kao pomoć potrebnima, a kardinal Bozanić je uzvratio darom medalje bl. Alojzija Stepinca s moćima. U pozdravnoj riječi o. Vukman je kazao: „Srcem punim radosti te molitvom na usnama okupili smo se i ove nedjelje na svečano euharistijsko slavlje kad zahvalno slavimo 35. obljetnicu naše nazočnosti u ovom dekanatu, gradu i u ovoj Crkvi. Kad smo se nastanili u Sindelfingenu i okolici, željeli smo da se što prije vratimo rodu i domu. Godine prodoše, a mi smo još uvijek ovdje. Trideset i pet godina nade i strepnje, truda i muke u tuđini koja nas ponekad ne razumije. Trideset i pet godina nesebične skrbi za djecu i mlade, u podizanju duha i nade. Događaji u domovini, u Hrvatskoj, a poglavito u Bosni i Hercegovini ostavljaju duboke tragove u našoj zajednici. Bile su to godine društvenih promjena, vrijeme kad se kidala željezna

zavjesa. Doživjeli smo ljubav i solidarnost nepoznatih kršćana, kao i dobročinitelja, posebno ove nam druge domovine Njemačke. Stoga ovu obljetnicu slavimo u zahvalnosti i povezanosti sa svima njima, a posebno slavimo kao pripadnici svoga hrvatskoga naroda.”

Pozdrave i čestitke u ime rottenburškog biskupa dr. Gerharda Fürsta izrekao je Peter Seif, iz Biskupskog ordinarijata biskupije Rottenburg Stuttgart. „U ovoj ste misiji našli kutak svoje domovine, i ovdje niste stranci, već braća i sestre”, kazao je.

Kardinal Bozanić je u pozdravnoj riječi prenio pozdrave hrvatske domovine, grada Zagreba i hrvatskih biskupa koji se okupljaju u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji i Biskupskoj konferenciji Bosne i Hercegovine. „Trideset i pet godina je i puno i malo, ali za nas i vas to je mjera vašega rada, zalaganja, ljubavi, boli, trpljenja. Sve je to u tim godinama. Željeli bismo sve to danas staviti na oltar.” Kardinal je u povijesti kazao: „Slavimo 35 godina redovitog održavanja mise na hrvatskom jeziku. Želimo zahvaliti Bogu što se kroz 35 godina redovito slavi sveta euharistija na hrvatskom jeziku. Euharistija nas od nedjelje do nedjelje okuplja, a ona nas okuplja i u drugim prigodama. Trideset i petu obljetnicu misije slavimo ove godine koju je Sveti Otac Ivan Pavao II. proglasio 'Godinom euharistije'. Ta je godina postala oporukom pape Ivana Pavla II. koju nam je ostavio u zadatak. Možemo slobodno reći: što bi bilo od nas, vjernika, katolika, Hrvata, ovdje u ovom gradu, dekanatu, da nismo imali redovitu euharistiju? Stoga je dobro što danas slavimo ovu obljetnicu i dok je slavimo,

zahvalimo Bogu za taj dar, za sve svećenike, župnike, redovnike koji su od početka do danas ovdje služili i koji su ovamo poslani od hrvatskih biskupa, u prvom redu da vas, draga braćo i sestre, okup-

Misno slavlje predvodio je kardinal Josip Bozanić

ljaju na euharistiju i da tu euharistijsku zajednicu u isto vrijeme podržavaju i crkveno i nacionalno. Iskustvo hrvatskog naroda potvrđuje da se naše zajedništvo ponajbolje gradi u krilu Crkve. Zato neka ovo slavlje bude, slavlje našeg obećanja da ćemo euharistiju čuvati; da ćemo čuvati našu nedjelju, naše blagdane za euharistiju, za euharistijsko zajedništvo i za naše narodno hrvatsko zajedništvo”, istaknuo je kardinal Bozanić.

U prikaznim darovima mladi obučeni u narodne nošnje prenijeli su grudu hrvatske zemlje, hrvatski grb, krunicu, monografiju „Lijepa naša Hrvatska” i kruh i vino. Na kraju je svoju čestitku uputio i dekan Kaufmann. Kardinal je prije završnog blagoslova potaknuo vjernike neka se u raznim potrebama posebno obraćaju svome vrsnom zagovorniku na nebu bl. Alojziju Stepinu. Misno slavlje uveličao je mješoviti misijski zbor zajedno s misijskim tamburašima pod vodstvom s. Rozarije Čurić, dok je za orguljama bio Mate Puljiz. Svoj veliki doprinos uspješnosti slavlja dale su i pastoralne suradnice s. Bogoljuba Jurić i s. Emanuela Škarica te veliki broj vjenika.

Slavlje je nastavljeno u „Kloster-seehalle”. Kardinal Bozanić toplo pozdravljen još se jednom obratio nazočnima, a među brojnim prigodnu riječ uputili su i dogradonačelnik grada Sindelfingena Johannes Mescher, generalni konzuli dr. Vera Tadić i Dragan Bagarić te mr. o. Ančić. Uslijedio je bogati vjersko-kulturni program. Valja podsjetiti da je u subotu 11. lipnja kardinal Bozanić podijelio sakrament potvrde u HKM Esslingen i HKM Sindelfingen.

Tekst i snimka: A. P.

Misi je pribivao veliki broj vjernika

ZAGREB

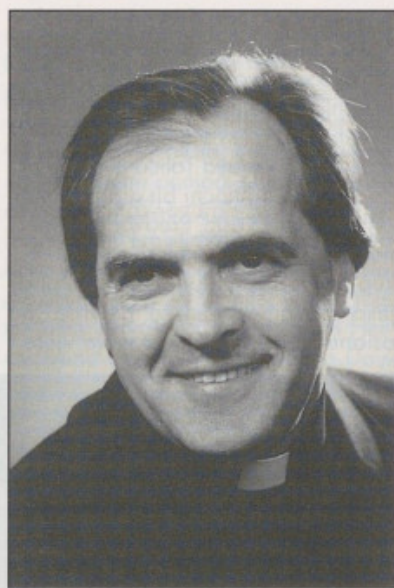
Novi ravnatelj za hrvatsku inozemnu pastvu

Don Ante Kutleša, svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije novi je ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu. Preuzeo je dužnost 1. srpnja od dosadašnjeg ravnatelja mr. Pere-lvana Grgića, svećenika Banjalučke biskupije, koji je za ravnatelja imenovan 6. ožujka 2002. Mr. Grgić preuzima novu službu u Banjalučkoj biskupiji.

Don Antu Kutlešu hrvatski su biskupi Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine imenovali ravnateljem na 5 godina, a na novu dužnost dolazi sa službe voditelja Hrvatske katoličke misije (HKM) Braunschweig. Rođen je 14. prosinca 1949. u Prisoju kod Tomislavgrada. Nakon osmogodišnje škole u rodnom mjestu pohađao je sjemenišnu klasičnu gimnaziju u Splitu i maturirao

1970. Šestogodišnji filozofski i teološki studij pohađao je na Vrhbosanskoj katoličkoj teologiji u Sarajevu i završio ga 1976. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1975. u Rimu. HKM Braunschweig je bez prekida vodio od 1978. do preuzimanja službe ravnatelja. Obnašao je također i službu župnog vikara u njemačkoj župi sv. Vida u Südlöhn u biskupiji Münster (1976.–1978.), upravitelja njemačke župe sv. Marije u Lehre-Wendhausenu kod Braunschweiga (1989.–1992.) i upravitelja HKM Göttingen (1993.–1994.).

Hrvatski dušobrižnički ured u Frankfurtu dosadašnjem ravnatelju mr. Grgiću od srca zahvaljuje za sve što je učinio za Hrvate katolike u inozemstvu, a novom ravnatelju vlč. Kutleši želi Božji blagoslov na novoj službi.

HEIDENHEIM

Kardinal Bozanić pohodio misiju

Zagrebački nadbiskup i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije kardinal Josip Bozanić pohodio je u nedjelju 12. lipnja Hrvatsku katoličku misiju Aalen. Svečano misno slavlje služio je u crkvi Blažene Djevice Marije u Heidenheimu u koncelecijaciji s voditeljem misije svećenikom Zagrebačke nadbiskupije vlč. Vilimom Koretićem, domaćim njemačkim župnikom vlč. Jürgenom Zornom i nadbiskupskim tajnikom vlč. Vjekoslavom Meštrićem. Sve je na početku pozdravio vlč. Koretić koji je potom vjernicima predstavio kardinala Bozanića. U ime župne zajednice kardinala su pozdravili zauzeti vjernici Stjepan Kelčec iz Heidenheima i Paula Matić

iz Aalena. Oni su kardinala upoznali s radom te hrvatske katoličke misije koja okuplja oko 2000 Hrvata katolika. „Naša misija je relativno malena po broju Hrvata katolika koji u njoj žive, ali taj broj je rasut po gradovima i selima na 150 kilometara, od Niederstotzingena na jugoistoku pa do Bad Mergentheima na sjeveru, tj. rubni sjeveroistočni i jugoistočni dio Baden-Württemberg i zapadni dio Bayern. Središnje mjesto našeg zajedništva je sudjelovanje u euharistiji koju slavimo subotom i nedjeljom u Gerabronu, Crailsheimu, Aalenu, Heidenheimu i povremeno Stimpfachu. Tako nas euharistijska zajedništva drže povezane da se i naše društve-

životu ove regije.“ Potom su kardinalu predali cvijeće i svijeću.

Kardinal Bozanić je u propovijedi kazao kako smo članovi velike Katoličke Crkve, u kojoj se katolik u svakoj crkvi na svijetu i u svakoj državi osjeća doma. „S druge strane osjećamo i uže zajedništvo nas katolika Hrvata koji pripadamo istom hrvatskom narodu, koji je u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, ali i po čitavom svijetu. „Osjećamo svi zajedno da zajedništvo domovinske Crkve i Crkve u Hrvata u inozemstvu trebamo njegovati jer nam je ono potrebno. Zahvaljujem vam za sve dobro koje činite i koje ste činili za domovinu. I domovina ovdje šalje svećenike i na druge načine želi biti blizu svoje Crkve u inozemstvu, katolicima Hrvatima koji su u raznim zemljama Europe i drugih kontinenata“, kazao je kardinal Bozanić posebno istaknuvši kako je euharistija za vjernika škola, koja mu pomaže da može kršćanski živjeti. „Naše hrvatske katoličke zajednice po cijelom svijetu je sačuvala euharistiju. Euharistija je ona koja nas okuplja, koja nas vodi Bogu, ali koja nas drži međusobno.“ Mladi vjernici obučeni u narodne nošnje iz raznih hrvatskih krajeva u prikaznim darovima prinijeli su kruh, vino i svijeću. Misno slavlje uveličao je misijski mješoviti i dječji zbor. **A.P.**

Snimio: A. Polegubić

BERLIN

Otvorite srca Isusu

U svečanoj atmosferi prepune crkve sv. Klementa u Berlinu 89 mladih Hrvatica i Hrvata primilo je u subotu 4. lipnja sakrament potvrde. Gost berlinskih Hrvata i svećenika fra Petra Čirka i fra Radoslava Tolića ovom je prigodom bio pomoćni biskup zagrebački dr. Vlado Košić. Predvođeni svečano misno slavljem najmlađi hrvatski biskup pozvao je mlade, kojima je podijelio sakrament svete potvrde, da ostanu vjerni temeljima svoje vjere i

da otvore širom svoja srca Isusu koji će ih osnažene Duhom Svetim sigurno voditi kroz život. Da mladima na tom putu budu na pomoći, pozvani su i kumovi potvrđenika, a i roditelji. Slavlje je uvećao prikladnim pjesmama misijski zbor mladih pod vodstvom fra Petra Čirka i veliki mješoviti crkveni zbor pod vodstvom Zdenke Barišić.

Potvrđenici su biskupu mons. Košiću zahvalili lijepim riječima i prigodnim darom.

Sonja Breljak

NJEMAČKA

Biskup Komarica u Njemačkoj

Na poziv organizatora 30. Njemačkog evangeličkog crkvenog zborovanja, koji se održavalo od 25. do 29. svibnja u gradu Hannoveru, banjalučki biskup Franjo Komarica održao je u petak 27. svibnja izlaganje i sudjelovao na okruglom stolu s još trojicom evangeličkih teologa iz Njemačke, Švicarske i SAD-a. Tema izlaganja i okruglog stola bila je: „Mir među religijama—mir za svijet“, a priređen je u povodu 450. obljetnice „augšburškoga vjerskog mira“, sporazuma potpisanog između cara Ferdinanda I. i državnih staleža na saboru u Augšburgu 1555.

Biskup Komarica je istoga dana imao informativni susret s Radnom skupinom za pripremu Njemačkog katoličkog crkvenog zborovanja koje će se

održati iduće godine u gradu Saarbrückenu. Glavna tema razgovora bila je kako što bolje informirati i formirati katolički laikat za život u duhu evanđelja u svakodnevnom životu. Čuvši od biskupa Komarice, između drugih zanimljivih informacija i za prvo javno vjerničko katoličko društvo u BiH „Udrugu bl. Ivan Merz“, članovi Radne skupine — i sami laici — zamolili su biskupa da im omogući što skorije kontakte s članovima te Udruge, što im je biskup i obećao. Biskup Komarica je u subotu 28. svibnja boravio u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Darmstadtu, koju vodi o. fra Ivan Vidović, gdje je predvodio svečano bogoslužje i podijelio sakrament potvrde osamnaestorici potvrđenika. (IKA/KTA)

MANNHEIM

O Svjetskom danu mladeži

U subotu 4. lipnja u prostorijama Hrvatske katoličke misije Mannheim održano je predavanje o temi „U susret Svjetskom danu mladeži – Köln 2005.“ Predavanje je održao dr. Adolf Polegubić, urednik „Žive zajednice“ iz Frankfurta. Predavač je u prvom dijelu predavanja prikazao povijesni prikaz nastanka Svjetskoga dana mladeži te njegov razvojni put do današnjeg dana. Istaknuo je da su Svjetski dan mladeži potaknuli sami mladi, a da je vodstvo Crkve pomagalo u njegovom osmišljavanju i provođenju. Iako nije bilo lako organizirati susrete mladih na svjetskoj razini, od Rima preko drugih gradova, uskoro se održava dvadeseti put. Dr. Polegubić je naveo i niz podataka o pripremi dvadesetoga Svjetskog dana mladeži u Kölnu. „Živa zajednica“ redovito prati pripreme i po-

tiče organiziranje Svjetskog dana. Mladi su voljeli papu Ivana Pavla II., koji je posebno poticao održavanje Svjetskog dana mladeži. Sadašnji papa, Benedikt XVI. bit će također prisutan na susretu mladeži. Na završetku predavanja uslijedila je diskusija. U dvorani je bio nazočan i voditelj misije vlč. Vinko Radić koji se i sam uključio u diskusiju. Mladi su neposredno prije početka predavanja te nakon predavanja uz glazovirsku pratnju mo. Ivana Žana otpjevali nekoliko duhovnih pjesama. I. Ž.

OFFENBACH

Dar potvrđenika i prvopričesnika

U nedjelju 29. lipnja Hrvatsku katoličku misiju Offenbach pohodio je banjalučki biskup mons. dr. Franjo Komarica, koji je u crkvi sv. Josipa uz asistenciju domaćina, voditelja misije fra Nediljka Norca—Keve, podijelio sakrament potvrde.

Sakrament je primilo 48-ero mladih, a mons. Komarica ih je pozvao na nasljedovanje Krista te na čuvanje svog vjerskog i nacionalnog identiteta. „Neki su otišavši iz Bosne olako zaboravili svoj rodni kraj. To zapravo i žele vaši novi zapadni učitelji, ali vi ne zaboravite svoje korjene i svoju rodnu grudu“, istaknuo je biskup. Potvrđenici i vjernici

svojim priložima, za potrebe Banjalučke biskupije, darovali su biskupu novčani prilog od 4000 eura. Župno vijeće u ime zajednice darovalo je biskupu kožnu torbu, koja će ga podsjećati na Offenbach, drevni grad kožne industrije. Nakon sv. mise, na radost mnogih vjernika, posebno velikog broja vjernika Banjalučke biskupije, biskup se duže vremena zadržao s vjernicima u razgovoru, ističući potrebu dolaska, po mogućnosti i povratka. U nedjelju 5. lipnja u istoj je crkvi prvu pričest primilo 29-ero djece. Oni su dio svoga „džeparca“ u iznosu od 295 eura namijenili gladnoj djeci u dijaspori.

Z. Orlović

FREIBURG

Kardinal Puljić posjetio Njemački Caritas

Kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski, predsjednik Biskupske konferencije i Caritasa Bosne i Hercegovine u pratnji direktora nadbiskupijskog Caritasa Sarajevo dr. Pere Brkića i biskupijskog ekonoma preč. don Luke Kesedžića 30. i 31. svibnja pohađao je centralu Njemačkog Caritasa u Freiburgu. Primio ga je i pozdravio predsjednik Njemačkog Caritasa mons. dr. Peter Nehr. U službenim razgovorima tražila su se rješenja kako što bolje organizirati pomoć potrebnima u Bosni i Hercegovini. Kardinal Puljić se srdačno zahvalio na pomoći koju Njemački Caritas već godinama pruža potrebnima i istaknuo: „Vaša potpora nam je važna u stvaranju potrebnih struktura, kojih još uvijek nemamo. Možda je vama teško shvatiti kako je naporno stvarati nove strukture u društvu u kojem je preko 50 godina vladao ko-

munizam nakon kojeg se dogodio strašan rat. Ljudsko dostojanstvo i sve vrijednosti su pogažene. Ljudima je potrebno dati samopouzdanje kako bi sami polako preuzimali odgovornost.“ Predstavnici Njemačkog Caritasa potvrdili su da će i dalje biti pouzdani partneri i preko financiranja pojedinih

projekata pomoći izgradnji struktura. Dogovorena je daljnja suradnja i potpora u nekoliko važnih projekata, posebno na organizaciji kućne njege, obiteljskih savjetovališta, katoličkih škola i pojedinačne pomoći onima u najvećoj bijedi. Razgovaralo se i o daljnjim bilateralnim i multilateralim susretima kako u Bosni i Hercegovini tako i u drugim europskim zemljama. Kardinal je na kraju ustvrdio, da za Bosnu i Hercegovinu i deset godina nakon Daytonskog sporazuma nije nađeno pravredno rješenje i da će ljudima još godinama biti potrebna pomoć. U sklopu svojeg posjeta Caritasu, visoki gosti su na kratko posjetili Hrvatsku katoličku misiju Freiburg gdje su nakon euharistijskog slavlja u misijskoj kapelici razgovarali s voditeljem misije fra Alojzijem Duvnjakom i pastoralnom djelačicom Nadom Kolić. **Stjepan Herceg**

MÜNCHEN

Kardinal Puljić podijelio potvrdu

Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić pohađao je u subotu 11. lipnja Hrvatsku katoličku misiju München i predvodio misno slavlje u crkvi sv. Pavla. Tom je prigodom osamdeset i petero mladih primilo sarkamet potvrde. Voditelj misije fra Tomislav Dukić je kazao kako je posebna čast što je kardinal Puljić bio visoki gost u misiji te se susreo s vjernicima i podijelio sakrament potvrde. „Jedne smo krvi i pripadamo istoj Katoličkoj Crkvi, i to je najbolji temelj na kojem treba graditi našu zajedničku budućnost“, istaknuo je u propovijedi kardinal Puljić. (S. J.)

AUGSBURG

Pohod biskupa Bogovića

Gospićko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović pohađao je Hrvatsku katoličku misiju Augsburg na poziv voditelja misije fra Ante Pranjića i dušobrižnika o. dr. Ivana Leutara. U subotu 4. lipnja upriličen je susret biskupa s potvrđenima, roditeljima i kumovima. U nedjelju 5. lipnja 42-oje mladih primilo je sakrament potvrde. (IKA)

ROSSENHEIM

„Klub 50“ za ozbiljnije

Prije dvije godine nekoliko je hrvatskih obitelji iz Rosenheima pri tamonožnoj Hrvatskoj katoličkoj misiji osnovalo „Klub 50“, čiji najmanje jedan član mora imati 50 godina života. Predsjednica kluba je Marija Horak.

Klub je osnovan zbog druženja ozbiljnijih ljudi, kako bi im dani bili ljepši i kako bi mogli širiti istinu o domovini Hrvatskoj. Klub svake godine

u sklopu misije organizira nekoliko zabavnih večeri za Hrvate koji žive u tome njemačkom gradu. Članovi su posebno zahvalni voditelju misije fra Josipu Kuloviću koji je za njih imao razumijevanja i omogućio im korištenje misijskih prostorija. Često se sastaju te pripremaju dobrotvorne akcije. Želja im je uspostaviti kontakte i s ostalim sličnim klubovima. (D. R.)

MAINZ

Rodendanski dar za crkvu

Delfa Sergo proslavila je u subotu 28. svibnja 50. rodendan u prostorijama Hrvatske katoličke misije (HKM) u Mainzu u prisutnosti velikoga broja rodbine i prijatelja, Hrvata i Nijemaca. Prije početka svečane večere sve je pozdravio voditelj HKM Mainz fra Josip Klarić koji je slavljenci poželio još puno godina života.

Rodendanski dar u iznosu od 1900 eura Delfa je darovala za dovršenje nove crkve u svojoj rodnoj župi Tramošnica Gornja u Bosanskoj posavini. Defa od 1979. godine radi kao medicinska sestra u Sveučilišnoj klinici u Mainzu. Godine 2000. ostala je udovica te se od tada sama brine o svoje troje djece: Milki, Ivanu-Stjepanu i Ediju-Julijanu. Delfa je aktivna i u Hrvatskoj

katoličkoj misiji u Mainzu. „Tim darom željela bih posebno zahvaliti Bogu i Gospi od Anđela jer sam prije dvije godine bez ozljeda preživjela tešku prometnu nesreću. Tim činom želim posebno pomoći mojoj rodnoj župi da se ljudi u većem broju vraćaju te da ponovno ožive roditeljska ognjišta.“

Tekst i snimka:
A. P.

S hrvatskom putovnicom srpski državljani (2)

Javljam se u svezi s tekstom pod naslovom „S hrvatskom putovnicom srpski državljani“, (Žz, br. 6. 2005., str. 16). Kao redovni pretplatnik i čitatelj „Žive zajednice“ i autor ponekoga dopisa, želim Vam dostaviti jednu presliku mog pisma Hrvatskome veleposlanstvu u Bonnu od prije 9 godina u svezi promjene jugoslavenskog u hrvatsko državljanstvo. Preslike toga mog dopisa poslane su u Generalni konzulat RH u Frankfurtu i Stuttgartu. Tu sam detaljno opisao kako riješiti taj problem. Da su naši diplomati postupili po mome prijedlogu, danas ne bismo trebali čitati Vaš cijenjeni prilog s tim u svezi. Vaš prilog je aktualan kao i prije 9 godina. To mogu potvrditi kao socijalni radnik, koji iz dana u dan susrećem hrvatske građane i otkrivam im da umjesto jugoslavenskoga sada imaju srpsko–crnogorsko državljanstvo, točno onako kako ste Vi to lijepo opisali.

Ti moji klijenti s hrvatskom putovnicom se još bar preda mnom „bune“ kako to oni njih vode kao srpske državljane, a oni eto tako „veliki“ Hrvati. Tek kad im problem objasnim i skrenem pozornost da neće moći obaviti posao na Konzulatu ako na prijavnom uredu općine ne promijene srpsko u hrvatsko državljanstvo, tada me konačno, ali i nevoljko ipak poslušaju.

Ne samo da ja, kao socijalni radnik za migrante, redovito ljude upozoravam na taj problem, to isto čini i naš

svećenik u HKM Ludwigshafen. Ali mnogi niti idu u crkvu, niti dolaze u socijalni ured, pa im manjkaju prave informacije. Na žalost, na moj dopis Veleposlanstvu u Bonnu nije bilo nikakve reakcije, pa je zato takvo stanje u praksi kakvo i jest. Raduje me da ste taj članak objavili, a radovalo bi me kada biste, možda, u sažetom obliku objavili i moj u preslici priloženi dopis veleposlaniku dr. Iliću. Neke diplomati vide da su u krivu, jer ni dan danas ne traže od svojih državljana da im donesu na uvid potvrdu iz prijavnog ureda općine o promjeni državljanstva. U to se može svatko uvjeriti kada traži kakvu konzularnu uslugu. Možda bi objavom toga dopisa potaklo nadležne u diplomaciji da u tom smislu i postupe.

U prilogu Vam šaljem najnovije podatke o broju građana u Ludwigshafenu po novonastalim državama. Uočljivo je da iz Srbije i Crne Gore ima daleko najviše migranata, zahvaljujući, neodjavljenim Hrvatima, Bošnjacima muslimanima, Albancima, Makedoncima itd. U stvari tu je najviše Hrvata, drugi su Albanci, a tek na trećem mjestu su pravi Srbi i Crnogorci. (Prema poslanim podacima autora ovog teksta J. Bartulovića, u Ludwigshafenu je hrvatskih državljana 1413., a srpskih–crnogorskih 2559., op. Ur.)

Pozdravljajući vas, srdačno ostajem sa štuovanjem

Jozo Bartulović, Ludwigshafen

DUISBURG

Predstavljena Hrvatska

Hrvatski tjedan 2005. održan je od subote 25. lipnja do petka 1. srpnja u Duisburgu. Tjedan je započeo otvaranjem hrvatskog kutka s knjigama u Gradskoj knjižnici. Program je nastavljen u Internacionalnom centru gdje je uz zabavni program ponuđena bogata ponuda hrvatskih jela i vina. Tijekom tjedna predstavilo se troje hrvatskih umjetnika: Zvonko Čulina, Ankica Karačić i Karolina Čulina. Priredena je i autobusna ekskurzija „Dulčićevoj“ kapelici u Essenu. Nastupio je i Darko Rundek sa svojim „Cargo orkestrom“. Priredena je i tribina o temi „Europske perspektive Hrvatske — šanse i rizici“. Zapažen je bio i nastup hrvatskog glazbenika Silvija Foretića na glasoviru. Prikazan je i hrvatski film „Povratak“ mladog hrvatsko–njemačkog redatelja Damira Lukačevića. Tjedan je završio otvorenjem izložbe „Jeste li već znali...“ u Vijećnici grada Duisburga s kojom se zainteresirani željelo približiti Hrvatsku i njezine znamenitosti.

U SPOMEN

Ljubomir Rašić–Stanić

U petak 20. svibnja u obiteljskoj kući u Wesselingu kraj Kölna, u 68. godini života, blago je usnuo u Gospodinu Ljubomir Rašić–Stanić. Iza Ljubomira je ostala supruga Zdravka, kćerka Silvana i sinovi Tomislav i Vjekoslav, s obiteljima, i četvero unučadi.

Ljubomir se rodio u Tihaljini 1937. godine, a 1963. godine završio je stolarski zanat u Osijeku. Iste je godine došao u Njemačku. Tu se oženio sa Zdravkom Erkapić. Ljubomir je cijeli svoj radni vijek proveo u „Degusi“ u Wesselingu, gdje je dobio zasluženu mirovinu. Tu je sagradio obiteljsku kuću, u kojoj žive njegovi sinovi. Ljubomir je sa svojom ženom Zdravkom učio svoju djecu Boga moliti, ljude poštivati, pošteno živjeti, marljivo raditi, i pametno s novcima upravljati. Volio je Boga i Blaženu Djevicu Mariju. Išao je na nedjeljnu misu, kad god je mogao. Sa ženom Zdravkom dovodio je djecu u Hrvatsku katoličku misiju u Kölnu, da tu uče hrvatski jezik i vjersku pou-

ku na hrvatskom jeziku. Dolazio je na sve misijske zabave. Bio je prisutan na svim predavanjima koja su se održavala u misijskim prostorijama. Išao je na sva hrvatska marijanska hodočašća u Srednjoj Njemačkoj. Na posljednjem hrvatskom marijanskom hodočašću bio je na Duhovski ponedjeljak ove godine u Nevigesu, 16. svibnja. Tu mu je pozlilo. Umro je u obiteljskoj kući okružen ženom i djecom. Ljubomir je bio i veliki domoljub. Išao je na sve prosvjede, koje su imale za cilj rušenje bivše Jugoslavije i uspostavu slobodne države Hrvatske. Svake je godine išao na Bleiburško polje da bi se pomolio za žrtve Križnih putova. Bio je krivo optuživan. Kad je 1990. godine došao čas za oslobađanje Hrvatske, Ljubomir je skupljao sve što je bilo potrebno za obranu Hrvatske. Ljubomira su na posljednjem putovanju od kuće žalosti u Tihaljini, do mjesnoga groblja pratili brojni prijatelji iz okolice Kölna, rodne župe i susjednih mjesta. Berislav Nikić

Spomenik hrvatskim žrtvama

J. Ivan Prcela, „Hrvatski holokaust II.“, Dokumenti i svjedočanstva o poratnim pokoljima u Jugoslaviji, Drugo izmijenjeno i dopunjeno izdanje., Nakladnik: Hrvatsko žrtvoslovno društvo, Zagreb 2005., str. 583.

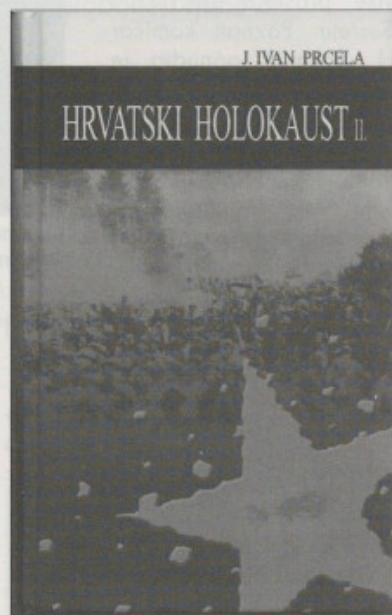
Autor knjige „Hrvatski holokaust“ J. Ivan Prcela rođen je u sjeni zvonika Čudotvorne Gospe Sinjske. Bio je sjemeništarač i učenik Franjevačke klasične gimnazije u Sinju, želeći slijediti stope maloga brata sv. Franje Asiškoga. Vihor II. svjetskoga rata i komunistička agresija na Hrvatsku otjeraše ga preko Atlantika u tuđi svijet. Ivan je iz svoje obitelji i svoje domovine ponio živu vjeru u Svemogućega Boga i žarku ljubav prema svojoj domovini Hrvatskoj. Iz te vjere i te ljubavi rodila se ova vrlo vrijedna i jedinstvena knjiga.

Doista, ima puno vrijednih i dobrih knjiga. Ali ovo nije samo knjiga, ovo nije samo vrijedna knjiga. Ovo je knjiga dokumenata, originalnih i prvorazrednih svjedočanstava o najvećem pokolju, o strašnom i nečuvenom genocidu, koji su komunistički zločinci, žedni hrvatske nevine krvi, izvršili nad hrvatskim narodom i državom i zemljom Hrvata. Ja kao sjemeništarač i gimnazijalac od 1946. do 1954. g. u Sinju i Zagrebu nisam ni čuo za riječ Bleiburg. Ta je riječ u ondašnjoj tzv. demokratskoj državi, a zapravo „tamnici naroda“, bila proskribirana. Moji odgojitelji i profesori nisu je smjeli i nisu se usudili pred nama izgovoriti. Mi gimnazijalci o bleiburškoj tragediji hrvatskoga naroda nismo ništa znali i nismo smjeli znati... Eto, takav su teror nad nama vršili tzv. „demokrati“ i tzv. „narodna vlast“, a neki od takvih donedavno komunističkih ideologa i vođa i danas nam pokušavaju nametnuti svoje floskule o „socijalističkoj demokraciji“, o slobodi govora, o tzv. „oslobođenju“ Zagreba 8. svibnja 1945. god. (kada su pobijene tisuće njegovih građana) i drugim falsifikatima suvremene povijesti, koju smo svi mi osobno proživjeli.

Ali je zato učenik naše slavne Sinjske gimnazije Ivan Prcela, daleko od komunističkih noževa, pušaka, vješala, tamnica, kazamata, mučilišta, križnih putova i bezbrojnih „jazovka“, gonjen neizmjernom ljubavlju prema Domovini i svomu hrvatskom narodu, oboružan ustrajnom strpljivošću, marljivo istraživao i prikupljao dokumente, pisma i usmena svjedočanstva, i stvorio

jedinstvenu knjigu, koji bi svaki Hrvat morao ne samo uzeti u ruku, ne samo pročitati, nego se stalno navraćati na njezine stranice, da bi upoznao povijesnu istinu i najveću tragediju našega hrvatskog naroda, koga su zakleti neprijatelji planirali istrijebiti i uništiti.

Na Krbavskom polju, 9. rujna 1493. god. poginulo je 13.000 hrvatskih boraca, pao je cvijet hrvatskoga plemstva i pučana. „Tada bi skrb velik na vseh živućih s stranah sih, jakoše njest bila ot vremena Tatarov i Gotov i Atile nečastivi“ – zapisao je stari ljetopisac. Biskup Juraj Divnić u opširnom pismu izvijestio je papu

Aleksandra VI. o toj strašnoj tragediji. Doista, 13.000 krbavskih junaka je veliki broj, ali je daleko veći nekoliko stotina tisuća nevinih žrtava bezbožnoga komunizma, koji je mrzio sve što je hrvatsko i kršćansko.

Ovu knjigu treba čitati, ne da bismo koga mrzili, ili da bismo se na koga okomili, ili komu osvećivali. Naš je uzor Gospodin Isus koji je umirući na križu u strašnim mukama molio svoga Nebeskog Oca: „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!“ (Lk 23,34). Mi ovu knjigu moramo proučavati, da bismo znali istinu, da bismo poštovali heroje i mučenike koji položili svoje živote

na oltar Domovine, da bismo znali čuvati dom i ognjište koji su nam oni svojom krvlju namrli i sačuvali.

Knjiga je doživjela dva engleska izdanja „Operation Slaughterhouse“ (1970. i 1995.) i dva hrvatska (2001. i 2005.). Ovo drugo hrvatsko izdanje dolazi u pravi trenutak. Najvrijednija je i najvažnija u njoj velika zbirka dokumenata i svjedočanstava na gotovo 400 stranice o komunističkim zločinima (133–511). Zatim dokumentirani prikaz šutnje američkih i engleskih sredstava pripočivanja o tome masakru (94–121). Osim uvodnih tekstova (V–XXXVIII), pregleda hrvatske povijesti (S. Guldescu, 5–23), srpskohrvatskom sukobu (D. M. Baxter, 36), povlačenju Hrvatske vojske (V. Luburić, 64), izručenju Hrvata (93), pokolju u Bleiburgu i Mariboru (121), bleiburškoj tragediji u svjetlu međunarodnoga prava (Z. Šeparović, 132). U prilogima i dodatku (513–583) ističe se „Moja zadnja poruka“ (Slavko Kvaternik) i preko 170 bibliografskih jedinica na raznim jezicima o tome strašnom i užasnom događaju.

Ova nas knjiga na temelju izvorne dokumentacije uči istini o bleiburškoj tragediji i najstrašnijem i najkrvavijem pokolju u povijesti hrvatskoga naroda, za koji se još nitko i nikada nije ispričao (ni danas još živi članovi Komunističke partije), za koji nitko nikada nije optužen, niti je odgovarao pred sudom, niti je osuđen. A svi oni znaju stalno ponavljati, kako zločini ne mogu zastarjeti. Ovom knjigom pod vrlo ozbiljnim naslovom „Hrvatski holokaust II.“ (možda bi bilo bolje zadržati „Blajburška tragedija ili pokolj“) pisac je bezbrojnim hrvatskim mučenicima i žrtvama podigao „monumentum aere perennius – spomenik trajniji od mjedi“, kako se je davno i divno izrazio Kvint Horacije Flak (Car. 3,30).

I kao što je jednom čuo veliki hiponski biskup sv. Augustin onu divnu riječ: „Tolle et lege – Uzmi i čitaj“, tako bih i ja na kraju rado iz svega glasa viknuo svakomu Hrvatu u domovini i u inozemstvu: „Tolle et lege – Uzmi i čitaj ovu knjigu i što te ona nadahne učini!“

Fra Hrvatinić Gabrijel Jurišić

XX. SVJETSKI DAN MLADEŽI — KÖLN 2005.

Dobrodošli u Köln!

U središtu pozornosti je sam događaj: a to znači mladi i susret mladih katolika iz cijeloga svijeta.

Svjetski susret mladih se bliži. S ljetom i vrućinama. Odbrojavanje je počelo. S time dakako i nervoza organizatora. Teško je za pravo i predložiti s koliko se organizacijskih stvarni, što krupnijih, što sitnijih, moraju suočiti organizatori. Samo jedan primjer, koji su ovih dana objavile ugledne „Frankfurter Allgemeine Zeitung“: za svećenike treba sašiti oko 4000 jednakih misnica od viskoze, dok se za Papu šiva posebna misnica. Pitanje je međutim hoće li proizvođač do 21. kolovoza uspeti proizvesti toliki broj misnica, koje se šivaju u Tajlandu.

Nervoza se osjeća i po njemačkim biskupijama i župama. Župe su uložile izuzetan napor da za predviđeni broj mladih gostiju nađu smještaj, da osiguraju dragovoljce za rad s mladima, kako bi se ovdje udobno osjećali. U početku je optimistično najavljivao veliki broj mladih koji će posjetiti biskupije, što je prvi dio Susreta mladih (11.–15.08.), u okviru Dana susreta po biskupijama (drugi dio je u Kölnu; susret s Papom). Sad se odjednom govori o puno manjem broju mladih (oko 150.000 iz 160 nacija!) koji će doći u biskupije i župe na Dane susreta. Mnoge župe još ne znaju tko će im doći i koliki broj. Organizatori su u župama na mukama. Dosad je naime utrošeno mnogo energije, vremena i novca za te dane. Neki su se ljudi dragovoljno odrekli svoga ljetnoga odmora.

Očito je teško planirati susrete s mladima. Naime, njemačka je novina bila susreti po biskupijama. Ideja je bila da se mladi na licu mjesta, u župi, upoznaju s konkretnom Crkvom i konkretnim vjernicima. Ipak, očito je da mladi danas nemaju toliko vremena, a vjerojatno nemaju ni motivacije

za posjete župama, kao što je to motivacija susreta s Papom na vrhuncu Susreta. Ipak, Nijemci su poznati po temeljitoj organizaciji, pa ne treba sumnjati da će ona i sada biti uspješna. U župama koje već znaju koje će goste dobiti, intenzivno se pohađaju tečajevi jezika iz kojega dolaze gosti, a također se obnavlja i engleski kao jezik sporazumijevanja.

Njemački mediji sve više prostora posvećuju Susretu. Poznati komičar H. Schmidt ponudio je smještaj mladima u svom studiju. Savezne ali i lokalne novine sve više pišu o tomu te istodobno akreditiraju svoje novinare. Očekuje se izuzetno veliki broj medijskih djelatnika iz cijeloga svijeta. Nije to ni

čudno, jer je to prvi veliki (globalni) nastup novoga Pape, i to baš u rodnoj zemlji. I HTV će 21. kolovoza izravno prenositi misu s Papom iz Kölna.

Početkom lipnja predstavljen je program duhovnoga dijela Susreta, kojeg organizatora

zovu „srcem Susreta“, odnosno „pobožnim“ dijelom Susreta. Taj program treba kršćane učiniti fit za kršćansko svjedočenje u suvremenom svijetu. Radi se o tomu da se doprinese Papinoj viziji svijeta mira i razumijevanja, za što mladi moraju dati svoj doprinos. Od 17. do 20. kolovoza u 248 crkava (210 katoličkih, 7 evangeličkih, jedna pravoslavna) i dvorana u gradu i okolici držat će se kateheze na 30 jezika. Vjerski razgovori i tribine održat će se i na stadio-

Kardinal Meisner blagoslivlje oltarni brežuljak na Marienfeldu

Slika: Bistum Aachen - J. Dahmen

Organizatora je obradovalo europsko priznanje „Emas“ za očuvanje okoliša. Ništa se naime ne čini na štetu prirode i okoliša. Pazi se na štedljiv odnos prema potrošnji električne energije i vode, a pribor za jelo može se reciklirati.

nima, sveučilištima, u sportskim dvoranama. Za svakoga sudionika Susreta predviđena je jedna kateheza u sklopu hodočašća u katedralu i duž rijeke Rajne. Moći triju svetih kraljeva vidjet će u tri dana oko 400.000 ljudi. Katedrala će za te dane biti posve prazna, a bit će otvorena od 6 sati ujutro do ponoći. Na ovom hodočašću moći će sudjelovati također hendikepirani i invalidi. Neke crkve stavile su naglasak na pomirenju, na ekumenizmu, na duhovnosti. Tako će u dvoranama Kölnskoga velesajma od 17. do 19. kolovoza ispovijedati oko 100 svećenika na oko 30 jezika. Za sve sudionike Susreta tiskana je posebna knjižica–vodič.

Organizatora je obradovalo europsko priznanje „Emas“ za očuvanje okoliša. Ništa se naime ne čini na štetu prirode i okoliša. Pazi se na štedljiv odnos prema potrošnji električne energije i vode, a pribor za jelo može se reciklirati. Na 40 mjesta na Marijinom polju (Marienfeld) bit će postavljeno oko 1600 česmi za vodu. Takva ekološka svijest je ▶

Andeo tame

Priradio:
Jozo Župić

Mnogi, koji žele pomoći drugome, nemoćni su. U tamnu čovjekovu rupu ulazi andeo i čovjeku u noći pruža ruku.

Ako ti želim andela tame, tada ne želim da oko tebe bude tama. Više volim zato da te andeo posjeti u tvojoj tami i da te prati. Mnogo nas puta obuzima tama, bilo da to želimo ili ne. Mnogo puta u nama ovlađa tama. Najednom se pomračí naše raspoloženje. Često ne znamo odakle dolaze ovi tamni osjećaji. Ako mislimo na budućnost, sve nam je tamno, ne znamo kako dalje. Ako razmišljamo o prijateljstvu, braku, često stojimo pred tamnim oblakom. Sve postaje opasno. U strahu smo da nećemo pronaći put iz tame. Ako je vjera dosad bila svjetlo na tvome putu, može se dogoditi da ona u tebi pomračí, da se Bog skriva iza tame tvoga srca. Danas su ljudi depresivni. U depresijama je sve tamno. Sve čemu si se danas radovao, isklizne iz ruku. Čovjek ima dojam da sjedi u tamnoj rupi iz koje ne može izaći. U toj rupi ne osjeća samoga sebe. Tu je sve bezosjećajno, besmisleno, tamno. Tu više ne dolazi svjetlo ljudske ljubavi. Dobronamjerne riječi prolaze mimo nas. Riječi ljubavi djeluju bljutavo. Riječi koje mi hoće dati savjet, nedjelotvorne su. Slušam ih, ali ih ne razumijem. Ne kažu mi ništa. Ne dohvaćaju me. Mnogi koji žele pomoći drugome da izađe iz svoje tamne rupe, nemoćni su da bilo što urade. Tu mora doći andeo, koji će stići u tu tamu i čovjeku u noći pružiti ruku. Andeo se ne smije plašiti tame. On mora vjerovati da ne padne u tamni po-

Želim da te posjeti andeo noći i pokaže ti u snu buduće korake, kako bi izašao iz tame i neka te povede na put slobode i ljubavi

nor, nego da je i sam pridržavan. Potrebna je hrabrost ući u tamnu rupu i biti s onima koji sjede u njoj. Andeo tame je i andeo noći. To je andeo koji nam govori u snu. „Noću želim govoriti s anđelom priznaje li moje oči“, piše Rilke u jednoj pjesmi. Ako ne znamo kako dalje, ako riječi drugoga ne dopiru do nas, tada nas san može preobraziti. Najednom se naš duh razvedri. Pratio sam duhovno mladu ženu koja je bila silovana. Sve moje riječi kao da nisu ništa koristile. Nije mi preostalo ništa dugo nego slušati njezinu nevolju, bol i izdržati njezine suze. Sanjala je o djetetu koje je plesalo na nosu diva. Najed-

nom se u njoj sve promijenilo. No prvi put u njoj se opet probudila nada. Po prvi puta osjećala se opet živom, vratilo joj se zadovoljstvo za životom. Što moje riječi nisu postigle, to je andeo noći učinio snom. U Bibliji Bog često šalje svoga andela, da ljude uputi

u snu, da im pokaže nove putove, i da im daruje svijest kako je uz njih, i da će uspjeti u životu. Josip, koji je sjedio u dubokom zdencu, bez izgleda za izbavljenje, u snu je primio sigurnost, da će njegov život uspjeti. San je unio svjetlost u tamu zdenca u kojem je bio. Nije se predavao, nego se čvrsto držao obećanja koje mu je andeo priopćio u snu. Želim da te posjeti andeo noći i pokaže ti u snu buduće korake, kako bi izašao iz tame i neka te povede na put slobode i ljubavi. ■

► namjerna poruka mladima da se oprezno i s poštovanjem odnose prema prirodi i svijetu u kojem živimo.

Papa Benedikt XVI. dolazi u Köln oko podne 18. kolovoza. Na uzletištu ga dočekuje njemački predsjednik H. Köhler, a potom Papa odlazi u prostorije Nadbiskupskog ordinarijata u Kölnu gdje će biti smješten. Popodne će Papa brodom doploviti Rajnom do staroga grada i katedrale. Na obalama Rajne i ulicama očekuje se oko pola milijuna ljudi. Papino razgledanje katedrale bit će privatnoga značaja i bez javnosti. Potom će Papa blagosloviti nazočne na Roncallijevu trgu ispred katedrale.

Mjere osiguranja su opsežne. Policijska tvrdi da je spremna, a Papi na sigurnost ima prvenstvo. Svi ističu da ovdje ipak Papa nije u središtu pozornosti nego sam događaj: a to znači mladi i susret mladih katolika iz cijeloga svijeta. Dobro došli u Köln!

G. T.

FRANKFURT

Više od 100 prvopričesnika

U frankfurtskoj katedrali sv. Bartolomeja u subotu 11. lipnja sakrament prve sv. Pričesti primilo je 106 prvopričesnika. Misno slavlje predvodio je župnik frankfurtske Hrvatske katoličke župe „Otac Ante Antić“ fra Petar Vučemilo u zajedništvu s dušobrižnicima fra Antom-Krešom Samardžićem i fra

Mladenom Marićem. Dva dana kasnije, u ponedjeljak 13. lipnja, u crkvi sv. Ante u Frankfurtu, proslavljen je blagdan sveca cijeloga svijeta sv. Ante Padovanskog. Misno slavlje predvodio je o. Samardžić. Na kraju misnog slavlja blagoslovljeni su liližani i djeca.

B.N.

XX. Svjetski dan mladeži

Rješenje pošaljite najkasnije do 20. kolovoza 2005. godine

Geslo Dana mladeži 1, 2	Dio sjevernog mora	1	Misno slavlje će predvoditi ...	Hrvatski pjesnik Luka	Pisac Hunter	Zbor devet pjevača (mn.)	Europsko zajedničko tržište	Njemačka	Ivana Boljkovac	Poprug	Ogovaračica	Ksenon	Fermentacija	„lon“
Stipe Drviš		▽	Budalast											
Mjesec održavanja dana mladeži								Svrdo						Stanje onoga koji je metiljav
								Ekskurzija						
Pobočnici									Lantan			Edo Murtić		
									Starija glumica, Ita			„East“		
Dobro nositi ...							Odašilj, radioakt. Umjetnost (lat.)							
Elke Sommer			Peto slovo		Rastopina							Egipat		
			Narod u Kambodi		Gradić u Iranu							Dio mehanike		
Rudarsko metalurški kombinat				Vinova loza						Richard Strauss			Italija	
				Samoniklost						„Razred“			Hrvatska glumica, Nina	
Književno djelo u prozi						Skrbnik								
Jednostanična praživotinja										Dugorepa papiga				
										Jedna stabljika slame				
Raznosac službene pošte										Položaj tijela				
Studio za industrijsko oblikovanje						Oliver Dragojević				Vlaknasta strana kore drveta				
2														
Peru			George Orwell										Sumpor	
			Srednjovj. tajn. znan.							Ante Kovačić			Rijeka u Nj. (Rajna)	
Oplošje			Starogrčki pjevač							Ožujak				
			Paklon: o, e											
Grad Dana mladeži 2005.					Javni bilježnik	Ifeta od milja	Žensko ime Katarina, Kata	Mladi ljudi, mladi naraštaj	Mate Ujević	Kalij		Vodik		Trnac
								Marka motocikla		Halucinogeno sredstvo		Grmolika biljka		
Mjesto u Hrvatskoj														
Kisik			Jednjak											
			Rumunjski nogometaš Stoica											
Matajuci, stavljati oko čega										Rijeka u Bosni				
									„Amper“					
Sve ... ništa				„Alt“		Itana				Erica Jong			„Rabat“	
				Ante Tomić		Ilan Kabiljo				Erbij			„Natrij“	
Mjesto u Dalmaciji										Bivša misica Suran				
									„Austrija“					
Inat					Ptica pjeвица s kanarskih otoka									

Novo zapošljavanje stranaca

Piše:
Stjepan
Herceg

Prošlo je više od pola godine od stupanja na snagu novog Zakona o doseljavanju. Prikupljaju se i prva iskustva, pogotovo ona o novom zapošljavanju radne snage na njemačkom radnom tržištu. Postavljaju se mnoga pitanja: Je li pristup njemačkom radnom tržištu iz tzv. trećih zemalja moguć i pod kojim uvjetima? Je li se uopće išta promijenilo ili je sve ostalo po starom?

Najvažniji odgovori na pitanja u svezi radne migracije su sadržani u Zakonu o boravku, koji je sastavni dio Zakona o doseljavanju. Novi Zakon o boravku sastoji se od 107 paragrafa i služi regulaciji i ograničavanju dolaska stranaca u Njemačku. U njemu su regulirani doseljavanje, boravak, zapošljavanje, podupiranje integracije i ispunjavanje humanitarnih obveza SR Njemačke. Zakon u prvom redu štiti njemačke nacionalne državne interese. Zakonske odredbe o tome su precizirane u „Uredbi za provođenje Zakona o doseljavanju“, u „Uredbi o zapošljavanju“ te u „Uredbi o postupku zapošljavanja“. Temeljno pravilo kod svih tih odredaba je da stranci u Njemačkoj mogu raditi samo ako im to titula, odnosno vrsta boravka dozvoljava.

Uvjeti i postupak zapošljavanja nove radne snage

Najvažniji uvjet za zapošljavanje je stručna sprema koja se traži za pojedine poslove. Za visokokvalificiranu radnu snagu u koju spadaju ljudi s fakultetskom izobrazbom, pristup radnom tržištu je omogućen, dapače olakšan. Takvi stručnjaci, ako nađu posao mogu već prvu boravišnu i radnu dozvolu dobiti u obliku trajne dozvole (Niederlassungserlaubnis). Ta dozvola nije ograničena ni vremenski ni prostorno. Za ostalu kvalificiranu i nekvalificiranu radnu snagu i dalje ostaje zabrana zapošljavanja uz rijetke iznimke. Zakonom o boravku promijenjen je i upravni postupak. Do sada su dozvole boravka izdavali uredi za strance, a dozvole za rad uredi za zapošljavanje. Po novom Zakonu taj se postupak ograničava na samo jednu dozvolu, koju redovito izdaje ured za strance.

Odlučujuća je svrha boravka

Već prema svrsi boravka razlikuju se i pravne posljedice u odnosu na spajanje obitelji, zapošljavanje ili na socijalna primanja. Svrha boravka je vidljiva iz dozvole boravka. Uz boravak sa svrhom zapošljavanja, Zakon o boravku predviđa još i sljedeće svrhe boravka: boravak sa svrhom izobrazbe, boravak iz humanitarnih ili političkih razloga, boravak iz obiteljskih razloga kao i posebna prava na boravak.

Zapošljavanje bez potrebne suglasnosti Ureda za zapošljavanje

Uredba o zapošljavanju određuje poslove za koje uredi za strance kod dodjele dozvole boravka ne moraju dobiti suglasnost ureda za zapošljavanje. Radi se uglavnom o zaposlenjima koja su i prije stupanja na snagu novog Zakona o boravku bila oslobođena od obveze posjedovanja radne dozvole. Tu u prvom redu spadaju boravak zbog izobrazbe, zapošljavanje radnika na rukovodećim mjestima, zapošljavanje u znanosti, istraživanju i naučavanju, trgovački poslovi, zapošljavanje studenata za vrijeme semestarskih praznika kao i kratkoročno zapošljavanje odaslane radne snage.

Za kvalificiranu radnu snagu ispod visoke stručne spreme, moguće je ograničeno ili trajno zapošljavanje, ali samo kod određenih poslova. U tu skupinu spadaju napose učitelji za dopunsku nastavu, kuhari specijaliteta, informatičari, rukovoditelji i razni drugi specijalisti koji su deficitarni na njemačkom radnom tržištu, osobe za njegu te osobe koje su obuhvaćene međunarodnom izmjenom osoblja. Mogućnost neograničenog zapošljavanja otvara i njima mogućnost trajnog boravka.

Svrha Uredbe o postupku kod zapošljavanja jest regulacija zapošljavanja nove radne snage iz inozemstva kao i zapošljavanje stranaca koji već žive u Njemačkoj, a nemaju slobodan pristup radnom tržištu. U prvom djelu Uredba regulira uvjete za poslove za koje nije potrebna suglasnost. U drugom djelu određuje suglasnost za dozvolu rada bez prvotnog provjerava-

nja prednosti na radnom tržištu. U trećem djelu je reguliran pristup radnom tržištu strancima koji imaju „Duldung“.

Sve ovo naravno ne vrijedi za građane iz zemalja koje su prije 1.5.2004. postale članice Europske Unije. Njima za boravak i za rad u Njemačkoj nije potrebna nikakva dozvola. Dovoljno je da se prijave na prijavnom uredu mjesta boravka. Za članice Europske Unije poslije 1.5.2004. vrijedi samo ograničena sloboda kretanja i zapošljavanja. Potpuna sloboda kretanja i zapošljavanja će prema ugovorima biti postignuta najdulje za 6 godina. S nekim novim zemljama je moguće i raniji dogovor.

Prema izloženom je jasno da granice za dolazak nove radne snage iz tzv. trećih zemalja nisu širom otvorene kako se to htjelo sugerirati kod donošenja novog Zakona o doseljavanju.

Neke zapadne zemlje Europske Unije susreću se s jedne strane s velikom nezaposlenošću, a s druge strane pojedine djelatnosti vapiju za novom radnom snagom. Jednom se radi o medicinskim sestrama, drugi puta o informatičarima, treći puta opet o nekom drugom u određenoj zemlji deficitarnom zvanju.

Lako je shvatiti što to znači za slabije razvijene tzv. treće zemlje. Za njih postoji velika opasnost da će im ponajbolji stručnjaci, kojima su vrata na Zapadu širom otvorena odlaziti. Taj „odljev mozgova“ traje već nekoliko godina, mnogo prije donošenja Novog zakona o doseljavanju.

Stoga je ova tema vrlo važna jer čuvši o novom Zakonu ljudi često prenose poluistine i na taj način dolazi do neutemeljenih očekivanja. Zabrana zapošljavanja nove radne snage iz tzv. trećih zemalja koja je uvedena u studenom 1973. doduše više ne postoji no nove Uredbe nisu ništa bolje. I nadalje ne postoji opća sloboda dolaska i zapošljavanja stranaca. Hoće li se idućih godina tu nešto promijeniti, ostaje upitno. Jedno je jasno, samo ljudi s dobrom stručnom izobrazbom imaju dobre šanse naći zaposlenje. To vrijedi u Europskoj Uniji kao i izvan nje. Na djeci i mladima je da ulažu više napora u kvalitetnu izobrazbu. ■

(Ne)miran san

Stariji svećenik tumači djeci kako je Bog stvorio Evu:

— Prije nego je Adamu Bog izvadio jedno rebro, da bi mu od nje ga načinio ženu, Bog ga je uspavao govoreći: „Samo mirno spavaj sinko, ovo ti je zadnji miran san.”

Krađa

— Kakvi su to ljudi danas?! Netko mi je ukrao ručnik koji sam ja prošli tjedan maznuo iz hotela!

Vremena

Učiteljica:

— Reci nam, Marija, nešto u budućem vremenu.

Marija:

— Trčim, trčat ću.

Učiteljica:

— Izvrsno, a sad ti Marko!

Marko:

— Jedem juhu, pile ću s krumpi-
rima.

Zaslужio je

— Ženo, pogledaj tko zvonil!

Nakon dužeg vremena žena se vrati i reče:

— Bio je to prosjak, dala sam mu juhu i 50 kuna...

— A, je li pojeo juhu? — upade muž.

— Jest — odgovori žena.

— Ja bi mu dao onda i 100 kuna.

Velika odgovornost

— Navedi mi jedan primjer odgovornosti! — reče profesorica Ivici.

— Pa, profesorice, evo meni su jutros otpala sva dugmad s kaputa osim jednoga, pa je sada na njemu i te kako velika odgovornost.

Sistematski pregled

Došao Ante na sistematski pregled.

— Pijete li? — upita liječnik.

— Ovisi što nudite.

Upala sinusa

Upala sinusa je zapravo upala sluznice paranazalnih šupljina lubanjskih kostiju. Nastaje najčešće kod gripe, no može doći i kao komplikacija obične hunjavice i dječjih zaraznih bolesti. Kod povreda koštanog zida paranazalnih šupljina, uslijed izljeva krvi, može također doći do upale sinusa. Akutna upala sinusa obično prođe spontano za 15 do 30 dana. Ako su češće ove akutne upale, onda upala može prijeći u kronični oblik. Prema tome koje šupljine je sluznica upaljena, razlikujemo maksilarni sinusitis (koji je najčešći), frontalni, etmoidalni i sfenoidalni sinusitis. Kod upale maksilarnih sinusa bolesnik se obično tuži na začepjenost u nosu i na osjećaj smrada. Kronična upala sluznice ovih sinusa zahtijeva posebno, specijalističko liječenje. Liječenje se sastoji u prvom redu u odstranji-

vanju nosnih polipa, koji su najčešći uzrok kroničnoj upali maksilarnih sinusa, zatim u punkciji i ispražnjivanju sadržaja, te uštrcavanju u šupljinu antibiotika. Kod težih oblika kronične upale ovih sinusa potrebno je operativno ostrugati sluznicu. Znaci upale frontalnog sinusa su najčešće glavobolja i bol na pritisak u predjelu ovog sinusa. Kod upale etmoidnih sinusa bolesnik osjeća pritisak u korjenu nosa. Kod akutne upale daju se u nos kapljice adrenalina i novokaina, te antibiotici i sulfonamidi. Kod kroničnih upala mora se poduzeti operacija, koja spada u područje otorinolaringologa. Kod upale sfenoidnog sinusa znaci su glavobolja, obično u zatiljnom dijelu, te začepjenost nosa i smetnje mirisa: davanje kapljica adrenalina, novokaina, ispiranje sinusa kroz nos ili operativno. ■

Štrcani uštipci sa sladoledom

grumen koje se odvaja od stijenke lonca. Preselite ga u posudu; kad se malo ohladi, umiješajte jedno po jedno jaje. Stavite tijesto u štrcaljku velikog otvora, pa na lim naštrcajte 20 ružica. Pecite ih 20 minuta na srednjoj prečki. Kad se uštipci dobro ohlade, prerežite ih napola. Donju polovicu ispunite jagodama. Čvrsto istucite vrhnje sa šećerom. Plitkom žlicom zgrabite sladoled, polegnite ga na jagode i ukrasite tučenim vrhnjem. Pokrijte gornjim dijelom uštipka, pospite šećerom u prahu i odmah poslužite. ■

Sastojci za 20 uštipaka: 45dkg svježih ili duboko smrznutih jagoda; 3 žlice šećera; 2 cl rum; 1/4 l vode; 6 dkg maslaca; malo soli, 20 dkg brašna; 4 jaja; 1/8 l slatkog vrhnja; 1 žlica šećera; 2 omota sladoleda od jagoda; 2 žlice šećera u prahu. Svaki uštipak ima otprilike 185 kalorija.

Jagode pošeerite, navlažite ih rumom, pokrijete i ostavite da se odmrzavaju. Zagrijte pećnicu na 230 stupnjeva. Pristavite vodu, dodajte joj sol i maslac. Kad provre, odjednom uspite prosijano brašno, pa čvrsto miješajte dok se tijesto ne pretvori u

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

P	J	E	N	U	Š	C	I	□	S	K	O	K	O
R	O	M	A	N	I	□	R	A	K	O	L	O	V
O	S	I	P	□	R	A	I	□	O	R	A	L	A
B	E	N	E	D	I	K	T	X	V	I	□	A	L
A	P	A	R	A	T	I	□	B	A	J	A	T	I
O	H	□	I	L	I	R	I	□	T	E	L	E	□
A	R	A	T	□	□	A	L	B	I	N	□	R	Z
T	A	P	I	R	□	□	□	□	□	A	K	A	D
I	T	O	□	A	□	□	□	□	□	K	A	L	E
□	Z	E	K	O	□	□	□	□	□	□	L	A	N
M	I	N	A	S	□	□	□	□	□	K	O	□	K
K	N	I	N	□	□	□	□	□	□	O	R	M	A
□	G	□	T	U	□	□	□	□	□	P	I	A	□
N	J	E	M	A	Č	K	A	□	M	A	R	L	T
U	R	A	R	I	□	L	A	U	R	E	A	T	I
Š	□	G	I	N	□	V	U	N	R	N	□	E	M
K	A	R	D	I	N	A	L	I	□	A	K	S	A
A	L	E	A	T	O	R	I	K	A	□	U	□	R
□	T	B	□	I	V	O	N	A	P	E	T	R	I

Nagrađen: Nikola Sarić, Lindlar

14. HRVATSKI FOLKLORNI FESTIVAL

HKM Offenbach:
„Podravski svati“

HKM Stuttgart-Zentrum:
„Lindo“

HKM Main-Taunus/Hochtaunus:
Splet bunjevačkih plesova

HKM Lüdenscheid:
Ličko kolo

HKM Frankfurt:
Vrlicko kolo

HKM Mainz:
„Medimurska pisana nedelja“

HKM Wiesbaden:
Slavonsko kolo

HKM Wuppertal:
„Podravski svati“

HKM Duisburg:
Požeško kolo

HKM Hannover:
„Lindo“

HKM Dortmund:
Splet bunjevačkih plesova

HKM Berlin:
Ličko kolo

HKM Stuttgart-Bad Cannstatt:
Plesovi iz okolice Đakova

HKM Ludwigsburg:
„Zagorski drmešari“

HKM Essen:
Splet bunjevačkih plesova

HKM Düsseldorf:
„Hercegovina“

